

主業團的規章

關於主業團使命與組織的規章
(拉丁文本)，詳見《The Canonical Path of Opus Dei》，A. de Fuenmayor、V. Gomez-Iglesias、J. Illanes，Midwest Theological Forum，1994。

2016年7月24日

AGP, Sezione Giuridica, VIII/15660.

CODEX IURIS PARTICULARIS OPERIS DEI

TITULUS I

DE PRAELATURAEC NATURA

EIUSDEMQUE CHRISTIFIDELIBUS

CAPUT I

DE PRAELATURAEC NATURA ET FINE

1. § 1. Opus Dei est Praelatura personalis clericos et laicos simul complectens, ad peculiarem operam pastoralem perficiendam sub regimine proprii Praelati (cfr. n. 125).

§ 2. Praelaturaec presbyterium constituunt illi clericci qui ex eiusdem fidelibus laicis ad Ordines promoventur et eidem incardinantur; laicatus Praelaturaec ab iis fidelibus efformatur qui,

vocatione divina moti, vinculo iuridico incorporationis speciali ratione Praelatura devinciuntur.

§ 3. Praelatura, quae Sanctae Crucis et Operis Dei, breviato autem nomine Operis Dei nuncupatur, est ambitu internationalis, sedem suam centralem Romae habet atque regitur normis iuris universalis Praelatarum personalium necnon horum Statutorum, et iuxta Sanctae Sedis specialia praescripta vel indulta.

2. § 1. Praelatura sibi proponit suorum fidelium, iuxta normas iuris particularis, sanctificationem per exercitium in proprio cuiusque statu, professione ac vitae condicione virtutum christianarum, secundum specificam ipsius spiritualitatem, prorsus saecularem.

§ 2. Item Praelatura intendit totis viribus adlaborare ut personae omnium condicionum et statuum civilis societatis, et in primis quae intellectuales dicuntur, Christi Domini praecepsis integro corde adhaereant ipsaque, etiam ope sanctificationis proprii uniuscuiusque laboris professionalis, in praxim ducant, in medio mundo, ut omnia ad Voluntatem Creatoris ordinentur; atque viros ac mulieres informare ad apostolatum item in societate civili exercendum.

3. § 1. Media quae, ad hos fines supernaturales obtinendos, christifideles Praelaturaे adhibent, haec sunt:

1° impensa vita spiritualis orationis et sacrificii, iuxta spiritum Operis Dei: ipsorum enim vocatio est

essentialiter contemplativa,
fundatur in humili ac sincero sensu
filiationis divinae et subridenti
ascetismo constanter sustinetur;

2º profunda ac continua institutio
ascetica et doctrinalis religiosa, ad
personalia cuiusque adiuncta
accommodata atque in
ecclesiastico Magisterio solide
innixa, necnon constans studium
adquirendi et perficiendi
necessariam formationem
professionalem propriamque animi
culturam;

3º imitatio vitae absconditae
Domini Nostri Iesu Christi in
Nazareth, etiam in sanctificatione
proprii laboris professionalis
ordinarii, quem, exemplo et verbis,
converte satagunt in
instrumentum apostolatus,
unusquisque propriam attingens

actionis sphaeram, prout sua cuiusque cultura et aptitudo expostulant, sciensque se esse debere tamquam fermentum in massa humanae societatis latens; item, seipso sanctificant christifideles in perfecta adimpletione huius laboris, peracti quidem in constanti unione cum Deo; necnon per ipsum laborem alios sanctificant.

§ 2. Propterea omnes Praelatura christifideles:

1º se obligant ad exercitium laboris professionalis vel alterius aequipollentis non derelinquendum, quia per ipsum sanctificationem et peculiarem apostolatum consequentur;

2º quam maxima fidelitate adimplere satagunt officia proprii status necnon actionem seu

professionem socialem cuiusque propriam, summa semper cum reverentia pro legitimis societatis civilis legibus; itemque labores apostolicos perficiendos, a Praelato ipsis commissos.

4. § 1. Sub regimine Praelati, presbyterium suo ministerio sacerdotali universum Opus Dei vivificat atque informat.

§ 2. Sacerdotium ministeriale clericorum et commune sacerdotium laicorum intime coniunguntur atque se invicem requirunt et complent, ad exsequendum, in unitate vocationis et regiminis, finem quem Praelatura sibi proponit.

§ 3. In utraque pariter Operis Dei Sectione, virorum scilicet ac mulierum, eadem est unitas vocationis, spiritus, finis et

regiminis, etsi unaquaeque Sectio proprios habeat apostolatus.

5. Praelatura tamquam Patronos habet Beatam Mariam semper Virginem, quam uti Matrem veneratur, et S. Ioseph, eiusdem Beatae Mariae Virginis Sponsum. Peculiari devotione christifideles prosequuntur SS. Archangelos Michaëlem, Gabrielem et Raphaëlem, atque SS. Apostolos Petrum, Paulum et Ioannem, quibus universum Opus Dei eiusdemque singula actionis genera specialiter consecrantur.

CAPUT II

DE PRAELATURAE CHRISTIFIDELIBUS

6. Cuncti christifideles qui Praelaturaee incorporantur, vinculo iuridico de quo in n. 27, hoc faciunt

eadem divina vocatione moti:
omnes eundem finem apostolicum
prosequuntur, eundem spiritum
eandemque praxim asceticam
colunt, congruam recipiunt
doctrinalem institutionem et
curam sacerdotalem atque, ad
finem Praelatura quod attinet,
subsunt potestati Praelati eiusque
Consiliorum, iuxta normas iuris
universalis et horum Statutorum.

7. § 1. Pro habituali cuiusque
disponibilitate ad incumbendum
officiis formationis necnon
aliquibus determinatis Operis Dei
apostolatus inceptis, fideles
Praelatura, sive viri sive mulieres,
vocantur Numerarii, Aggregati vel
Supernumerarii, quin tamen
diversas classes efforment. Haec
disponibilitas pendet ex diversis
uniuscuiusque permanentibus
adiunctis personalibus,

familiaribus, professionalibus
aliisve id genus.

§ 2. Quin Praelatura fideles
efficiantur, ipsi aggregari valent
associati Cooperatores, de quibus
in n. 16.

8. § 1. Vocantur Numerarii illi clerici
et laici qui, speciali motione ac
dono Dei coelibatum apostolicum
servantes (cfr. Matth. XIX; 11),
peculiaribus inceptis apostolatus
Praelatura totis viribus
maximaque adlaborandi personali
disponibilitate incumbunt, et
ordinarie commorantur in sedibus
Centrorum Operis Dei, ut illa
apostolatus incepta curent
ceterorumque Praelatura fidelium
institutioni se dicent.

§ 2. Numerariae familiarem insuper
administrationem seu domesticam
curam habent omnium Praelatura

Centrorum, in loco tamen penitus separato commorantes.

9. Admitti possunt qua Numerarii ii omnes fideles laici qui plena gaudeant disponibilitate ad incumbendum officiis formationis atque laboribus apostolicis peculiaribus Operis Dei, quique, cum admissionem expostulant, ordinario praediti sint titulo academico civili aut professionali aequipollenti, vel saltem post admissionem illum obtinere valeant. Praeterea, in Sectione mulierum, Numerariae Auxiliares, eadem disponibilitate ac ceterae Numerariae, vitam suam praecipue dedicant laboribus manualibus vel officiis domesticis, quae tamquam proprium laborem professionalem voluntarie suscipiunt, in sedibus Centrorum Operis.

10. § 1. Vocantur Aggregati illi fideles laici qui vitam suam plene Domino tradentes in coelibatu apostolico et iuxta spiritum Operis Dei, curam tamen impendere debent in suas concretas ac permanentes necessitates personales, familiares vel profesionales, quae eos ordinarie ducunt ad commorandum cum propria ipsorum familia. Haec omnia determinant simul eorum dedicationem aliquibus officiis apostolatus vel formationis Operis Dei perficiendis.

§ 2. Aggregati, nisi aliud pro eis specialiter caveatur, omnia officia seu obligationes suscipiunt ac Numerarii, et ipsorum identicis mediis asceticis ad assequendam sanctitatem et apostolatum exercendum uti debent.

11. § 1. Vocantur Supernumerarii ii omnes fideles laici, coelibes et etiam coniugati, qui, eadem vocatione divina ac Numerarii et Aggregati, peculiarem apostolatum Operis Dei plene participant, ea quidem disponibilitate quoad incepta apostolica, quae sit compatibilis cum adimpletione suarum obligationum familiarium, professionalium ac socialium; quique non solum suam vitam suamque professionem convertunt, sicut et ceteri alii Praelatura christifideles, in medium sanctificationis et apostolatus, verum etiam, non aliter ac Aggregati, propriam domum propriasque familiares occupationes.

§ 2. Supernumerarii de eodem spiritu vivunt, et pro viribus

easdem servant consuetudines ac Numerarii et Aggregati.

12. Inter Aggregatos et Supernumerarios recipi valent etiam chronica aliqua infirmitate laborantes.

13. Numerarii specialiter dicati muneribus regiminis vel formationis residere debent in sede Centrorum quae ad hunc finem destinantur.

14. § 1. Candidatus qui litteras scripserit ex postulando admissionem in Opus Dei qua Numerarius vel Aggregatus, cum ipsi ordinarie per competentem Directorem significetur suam petitionem dignam, quae examinetur, habitam fuisse, eo ipso inter Supernumerarios admissus manet, quoadusque eidem

concedatur admissio quam exoravit.

§ 2. Si quis ante incorporationem ut Numerarius vel Aggregatus videtur ad hoc idoneitate carere, potest in Opere Dei retineri qua Supernumerarius, modo requisitas condiciones habeat.

15. Possunt Supernumerarii inter Numerarios vel Aggregatos recipi, modo tamen requisitis polleant qualitatibus.

16. § 1. Cooperatores, assiduis precibus ad Deum effusis, eleemosynis, et quatenus possibile etiam proprio labore, collaborationem praestant operibus apostolicis et bona spiritualia Operis Dei participant.

§ 2. Sunt etiam qui a domo paterna diversimode longe absunt vel

veritatem catholicam non profitentur, qui attamen adiumentum Operi Dei proprio labore aut eleemosynis praestant. Hi iure meritoque Operis Dei Cooperatores nuncupari quoque possunt. Cuncti Praelaturaे fideles, oratione, sacrificio, conversatione, ita cum his Cooperatoribus laborare debent ut, Beatissima Virgine intercedente, a misericordia divina indeficiens lumen fidei pro ipsis consequantur, eosque ad christianos mores suaviter et efficaciter trahant.

CAPUT III

DE FIDELIUM ADMISSIONE ET INCORPORATIONE IN PRAELATURAM

17. Adscriptio tres gradus comprehendit: simplicis Admissionis, quam facit Vicarius

Regionalis, audita sua
Commissione; incorporationis
temporaneae, quae Oblatio dicitur,
post annum saltem ab Admissione;
incorporationis definitivae seu
Fidelitatis, post quinquennium
saltem ab incorporatione
temporanea transactum.

18. Admissionem postulare valet,
habita quidem Directoris localis
licentia, quilibet laicus catholicus
qui, praeter aetatem et alias
qualitates requisitas, de quibus in
n. 20, recta intentione moveatur ex
vocatione divina ad enixe
prosequendam suam
sanctificationem, mediante proprio
labore vel professione, quin ideo
mutet suum statum canonicum,
velitque totis viribus incumbere
apostolatui exercendo, iuxta fines
ac media Operis Dei propria, et ad
eiusdem onera ferenda

eiusdemque peculiares labores
 exercendos sit idoneus.

19. Candidatus expostulare tenetur
 suam admissionem mediantibus
 litteris ad competentem
 Praelaturaे Ordinarium
 inscribendis, in quibus manifestet
 suum desiderium ad Opus Dei
 pertinendi qua Numerarius,
 Aggregatus vel Supernumerarius.

20. § 1. Ut quis possit ad
 Praelaturam admitti requiritur:

1° ut aetatem saltem decem et
 septem annorum compleverit;

2° ut in sanctificationem
 personalem incumbat, enixe
 colendo virtutes christianas, iuxta
 spiritum et praxim asceticam quae
 Operis Dei sunt propria;

3º ut vitae spirituali prospiciat, per frequentem receptionem Sacramentorum SS. Eucharistiae et Paenitentiae et per exercitium orationis mentalis quotidianae aliarumque normarum pietatis Operis Dei;

4º ut antea in apostolatu peculiari Operis Dei, per dimidium saltem annum, sub ductu auctoritatis competentis sese exercuerit; nihil obstat quominus candidatus iam prius per aliquot tempus ut adspirans habeatur, quin tamen ad Praelaturam adhuc pertineat;

5º ut ceteris qualitatibus personalibus sit praeditus, quibus experimentum praebeat se recepisse vocationem ad Opus Dei.

§ 2. Ab Opere Dei arcentur qui alicuius Instituti religiosi vel Societatis vitae communis fuerit

sodalis, novitius, postulans vel
alumnus scholae apostolicae; et
qui in aliquo Instituto saeculari qua
probandus degerit vel
admissionem expostulaverit.

§ 3. Praeterea, ne dioeceses
priventur propriis vocationibus
sacerdotalibus, ad Praelaturam
non admittuntur alumni
Seminiorum, sive laici sive clerici,
neque sacerdotes alicui dioecesi
incardinati.

21. Candidati, ex quo admissionem
expostulent eisque significetur
suam petitionem dignam, quae
examinetur, habitam esse ad
normam n. 14 § 1, ius habent
recipiendi congrua formationis
media necnon curam ministerialem
sacerdotum Praelaturaे.

22. Edocendus est candidatus,
antequam admittatur, spiritum

Operis Dei exigere ut unusquisque vitam agat impensi laboris, utque, mediante exercitio propriae professionis vel actuositatis, sibi procuret media oeconomica: ea nempe quae sunt necessaria non solum ad suipsius et, si res id ferat, suae familiae sustentationem, sed etiam ad contribuendum generose et iuxta propria personalia adiuncta operibus apostolicis sustinendis.

23. Incorporatio, tum temporanea tum definitiva, requirit praeter liberam et expressam candidati voluntatem, opportunam concessionem Vicarii Regionalis cum voto deliberativo sui Consilii; si vero de incorporatione definitiva agatur, necessaria est insuper Praelati confirmatio.

24. § 1. Cuncti Praelatura fideles necessarias assumere debent assecrations seu cautiones, quas civiles leges pro casibus defectus vel impossibilitatis laboris, infirmitatis, senectutis, etc., praevident.

§ 2. Quoties, attentis adiunctis, id requiratur, Praelatura officium est subveniendi necessitatibus materialibus Numerariorum et Aggregatorum.

§ 3. Fidelium, de quibus in paragrapho praecedenti, parentibus forte indigentibus, Praelatura, qua par est caritate et generositate providet, quin ex hoc iuridica quaelibet obligatio umquam oriri possit.

25. Incorporatio temporanea singulis annis ab unoquoque fidi singillatim renovatur. Ad hanc

renovationem requiritur et sufficit licentia Vicarii Regionalis, qui, in casu dubii, suam Commissionem et Directorem localem cum eius Consilio audire potest. Si nullum dubium subsit circa Vicarii renovationi contrariam voluntatem, et nihil ex parte Directoris obsit, licentia iure praesumitur et incorporatio temporanea renovari potest; iure item praesumitur renovationem tacite factam fuisse si fidelis prius non manifestaverit suam voluntatem renovationi contrariam; ipsa vero renovatio subiicitur condicione resolutivae si Vicarius de ea certior factus, una cum Defensore et audit a sua Commissione, contradicat.

26. Quando aliquis Supernumerarius devenerit Aggregatus aut Numerarius, potest

totaliter vel partialiter dispensari circa tempus requisitum pro nova incorporatione temporanea vel definitiva, sed a speciali formatione nullatenus dispensatur.

27. § 1. Pro incorporatione temporanea vel definitiva alicuius christifidelis, fiat a Praelatura et ab eo cuius intersit formalis declaratio coram duobus testibus circa mutua officia et iura.

§ 2. Praelatura, quae in casu ab eo reprezentatur, quem Vicarius respectivae circumscriptionis designaverit, a momento incorporationis eiusdem christifidelis eaque perdurante, se obligabit:

1° ad praebendam eidem christifideli assiduam institutionem doctrinalem religiosam, spiritualem, asceticam et

apostolicam, necnon peculiarem
curam pastoralem ex parte
sacerdotum Praelatura;

2º ad adimplendas ceteras
obligationes quae, erga eiusdem
christifideles, in normis
Praelaturam regentibus statuuntur.

§ 3. Christifidelis vero suum firmum
propositum manifestabit se totis
viribus dicandi ad sanctitatem
prosequendam atque ad
exercendum apostolatum iuxta
spiritum et proxim Operis Dei,
seque obligabit, a momento
incorporationis eaque perdurante:

1º ad manendum sub iurisdictione
Praelati aliarumque Praelatura
competentium auctoritatum, ut
fideliter sese impendat in iis
omnibus quae ad finem
peculiarem Praelatura attinent;

2º ad adimplenda omnia officia
quae secum fert condicio
Numerarii vel Aggregati vel
Supernumerarii Operis Dei atque
ad servandas normas Praelaturam
regentes necnon legitimas
praescriptiones Praelati
aliarumque competentium
auctoritatum Praelaturaे quoad
eius regimen, spiritum et
apostolatum.

§ 4. Quod attinet ad Praelaturaे
fideles, potest Ordinarius
Praelaturaе, iusta de causa, vota
privata itemque iusiurandum
promissorium dispensare,
dummodo dispensatio ne laedat
ius aliis quaesitum. Potest quoque,
quoad eosdem fideles,
adscriptioнem alicui tertio Ordini
suspendere, ita tamen ut ipsa
reviviscat si, qualibet de causa,
vinculum cum Praelatura cессет.

CAPUT IV

DE FIDELIUM DISCESSU ET DIMISSIONE A PRAELATURA

28. § 1. Antequam aliquis temporaliter Praelatura incoporetur, potest quovis momento libere ipsam deserere.

§ 2. Pariter auctoritas competens, ob iustas et rationabiles causas, valet eum non admittere, aut ei discedendi consilium dare. Hae causae praesertim sunt defectus spiritus proprii Operis Dei et aptitudinis ad apostolatum peculiarem fidelium Praelatura.

29. Perdurante incorporatione temporanea vel iam facta definitiva, ut quis possit Praelaturam voluntarie relinquere, indiget dispensatione, quam unus Praelatus concedere potest, audito

proprio Consilio et Commissione
Regionali.

30. § 1. Fideles temporarie vel
definitive Praelaturaue incorporati
nequeunt dimitti nisi ob graves
causas, quae, si agatur de
incorporatione definitiva, semper
ex culpa eiusdem fidelis procedere
debent.

§ 2. Infirma valetudo non est causa
dimissionis, nisi certo constet eam,
ante incorporationem
temporaneam, fuisse dolose
reticitam aut dissimulatam.

31. Dimissio, si opus sit, fiat
maxima caritate: antea tamen
suadendus est is cuius interest ut
sponte discedat.

32. Dimissio a Praelato vel, in sua
circumscriptione, a Vicario, semper
cum voto deliberativo proprii

Consilii, est decernenda, causis ei cuius interest manifestatis dataque eidem plena respondendi licentia, et post binas monitiones incassum factas, salvo semper iure fidelium ad Praelatum vel ad Sanctam Sedem recurrendi. Si recursus interpositus fuerit intra decem dies, effectus iuridicus dimissionis suspenditur donec responsio a Praelato vel, in casu, a Sancta Sede prodierit.

33. Exitus legitimus ab Opere Dei secum fert cessationem vinculi, de quo in n. 27, necnon officiorum atque iurium, quae ex ipso profluunt.

34. Qui qualibet ratione Praelaturaे valedicat vel ab ea dimittatur, nihil ab ea exigere potest ob servitia eidem praestita, vel ob id quod, sive industria sive

exercitio propriae professionis, sive quocumque alio titulo vel modo, eidem rependerit.

35. Clericus Praelaturaे incardinatus, ad normam n. 36, nequit ipsam deserere donec Episcopum invenerit, qui eum in propria dioecesi recipiat. Quodsi non invento Episcopo exierit, nequit interim suos Ordines exercere, donec Sancta Sedes aliter providerit.

TITULUS II

DE PRAELATURAЕ PRESBYTERIO DEQUE

SOCIETATE SACERDOTALI SANCTAE CRUCIS

CAPUT I

DE COMPOSITIONE PRESBYTERII
ET

SOCIETATIS SACERDOTALIS
SANCTAE CRUCIS

36. § 1. Praelatura presbyterium ab illis clericis constituitur, qui, ad sacros Ordines a Praelato promoti ad normam nn. 44-51, Praelatura incardinantur eiusque servitio devoventur.

§ 2. Hi sacerdotes, ex ipso suae ordinationis facto, fiunt socii Numerarii vel, iuxta infra dicenda (n. 37 § 2), Coadiutores Societatis Sacerdotalis Sanctae Crucis, quae est Associatio clericalis Praelatura propria ac intrinseca, unde cum ea aliquid unum constituit et ab ea seiungi non potest.

§ 3. Praelatus Operis Dei est Praeses Generalis Societatis Sacerdotalis Sanctae Crucis.

37. § 1. Ut quis sacros Ordines recipere valeat in servitium Praelaturaे, requiritur ut sit eidem definitive incorporatus qua Numerarius vel Aggregatus, atque ut periodum formationis compleverit, quam omnes laici Numerarii, necnon Aggregati illi qui ad sacerdotium destinantur perficere tenentur, ita ut nemini immediate in Praelatura qua sacerdos Numerarius vel respective Aggregatus Operis Dei incardinari liceat.

§ 2. Quo aptius a sociis Aggregatis Societatis Sacerdotalis Sanctae Crucis, de quibus in nn. 58 et sequentibus, iure distinguantur, Aggregati laici Operis Dei, qui

sacerdotium in servitium
Praelaturaे suscipiunt, in Societate
ipsa Coadiutores seu simpliciter
sacerdotes Aggregati Operis Dei
vocantur.

38. Hi sacerdotes operam suam
prae primis navabunt formationi
spirituali et ecclesiasticae atque
peculiari curae animarum
ceterorum fidelium utriusque
Sectionis Operis Dei.

39. Sacerdotes Operis Dei cum aliis
quoque fidelibus ministeria Ordinis
sacerdotalis propria exercebunt,
semper quidem habitis licentiis
ministerialibus ad normam iuris.

40. Si, ratione officii ecclesiastici vel
personalis competentiae, hi
sacerdotes ad Consilium
presbyterale aliaque organa
dioecesana invitantur, pro posse
participare debent, praehabita

tamen licentia Praelati Operis Dei vel eius Vicarii.

41. In cunctis dioecesibus in quibus suum ministerium exercent, hi sacerdotes apostolicae caritatis nexibus coniunguntur cum ceteris sacerdotibus presbyterii uniuscuiusque dioecesis.

42. Praeter clericos de quibus in nn. 36 et 37, ipsi Societati Sacerdotali Sanctae Crucis adscribi etiam valent, ad normam n. 58, tam socii Aggregati quam socii Supernumerarii, quin tamen inter Praelaturaे clericos adnumerentur, nam unusquisque pertinere perget ad suum presbyterium dioecesanum, sub iurisdictione unius respectivi Episcopi.

43. Societati Sacerdotali Sanctae Crucis adnumerari etiam possunt, ut associati Cooperatores, alii

clericis alicui dioecesi incardinati,
qui Societati adiumentum
praestant oratione, eleemosynis et,
si fieri possit, etiam proprio
cuiusque ministerio sacerdotali.

CAPUT II

DE PROMOTIONE AD SACROS ORDINES ET

DE PRESBYTERORUM MISSIONE CANONICA

44. Illi tantum Numerarii et
Aggregati Operis Dei ad sacros
Ordines promoteantur, quos
Praelatus vocatione ad
sacerdotium ministeriale praeditos
noverit et Operi Dei eiusque
ministeriis necessarios vel
congruentes iudicaverit. Qui autem
Ordines appetere exoptant,
desiderium suum Praelato

exponere possunt, sed eius decisioni acquiescere debent.

45. Ut quis Numerarius vel Aggregatus ad Ordines promoveri valeat, praeter parentiam irregularitatum aliorumque impedimentorum, de quibus in iure universalis, requiritur —servato quoque praescripto n. 37— ut sit speciali aptitudine ornatus ad munera sacerdotalia prout in Praelatura exercenda sunt, et sit saltem viginti quinque annos natus antequam presbyteratum recipiat.

46. Ad formationem quod attinet candidatorum ad sacerdotium, accurate serventur normae iuris universalis et proprii Praelaturaे.

47. Adscriptio inter candidatos per liturgicum admissionis ritum, ministeriorum collatio necnon promotio ad sacros Ordines

Praelato reservantur, post
praeviam uniuscuiusque candidati
declarationem propria manu
exaratam et subscriptam, qua
testificetur se sponte ac libere
sacros Ordines suscepturum atque
se ministerio ecclesiastico
perpetuo mancipaturum esse,
insimul petens ut ad Ordinem
recipiendum admittatur.

48. Litteras dimissorias pro
ordinatione dat Praelatus Operis
Dei, qui potest promovendos ab
interstitiis necnon a defectu aetatis
his in Statutis requisitae
dispensare, non tamen ultra
annum.

49. Qui ad sacros Ordines vocantur,
non modo requisita a canonibus
praescripta habere debent,
praesertim specialem in disciplinis
ecclesiasticis cognitionem, verum

etiam emineant pietate, vitae integritate, animarum zelo, erga SS. Eucharistiam fervido amore, ac desiderio imitandi quod quotidie tractare debent.

50. § 1. Cum sacros Ordines recipiunt, clerici ad nutum Praelati manent quoad primam et ulteriores destinationes ad unam vel aliam Operis Dei circumscriptionem.

§ 2. Missio canonica sacerdotibus confertur a Praelato, per se vel per respectivos Vicarios circumscriptionum, semper quidem iuxta normas a Praelato statutas, ipsis concedendo oportunas licentias ministeriales, Sacrum nempe litandi, Verbum Dei praedicandi atque confessiones excipiendi.

§ 3. Haec facultas audiendi confessiones, quae ab Ordinario Praelatura presbyteris quibuslibet conferri potest, extenditur ad omnes fideles Praelatura atque Societatis Sacerdotalis Sanctae Crucis socios secundum tenorem ipsius concessionis, necnon ad illos omnes qui in Centris Operis Dei diu noctuque degunt.

51. § 1. Sacerdotes presbyterii Praelatura munia et officia ecclesiastica quaelibet, etsi cum propria condicione et munere pastorali in Praelatura compatibilia, absque Praelati Operis Dei expressa venia admittere non valent.

§ 2. Non tamen ipsis prohibetur exercere actuositatem professionalem sacerdotali characteri, ad normam iuris

Sanctaeque Sedis praescriptorum atque instructionum, non oppositam.

52. Sacerdotum Praelaturaie ius est et officium, cum periculum mortis immineat, infirmis Numerariis Sacra menta ministrare, quod etiam facere possunt Aggregatis necnon omnibus in Centris Operis Dei versantibus. Agonia autem superveniente, commendatio animae fiat, adstantibus, quoad fieri possit, omnibus fidelibus Centro adscriptis, et orantibus ut Deus infirmum soletur, ei festivus occurrat eumque in Paradisum perducat.

53. Iusta funebria tam pro Numerariis quam pro Aggregatis et Supernumerariis ex regula in paroecia, ad normam iuris, persolvantur. Celebrari autem

possunt per exceptionem in sede
alicuius Centri, saltem quando
ipsum habeat ecclesiam adnexam,
vel agatur de Centro maiore.

54. Post receptam sacram
Ordinationem, sacerdotes
periodice frequentabunt cursus
theoreticos et praticos de re
pastorali, collationes, conferentias
aliaque id genus, atque statuta
examina post presbyteratum et pro
licentiarum ministerialium
prorogatione subibunt, iuxta
normas a Praelato determinatas.

55. Praelato officium est
providendi, mediantibus
opportunis normis, honestae
sustentationi clericorum qui sacros
Ordines receperint in servitium
Praelatura, necnon congruae
eorum assistentiae in casibus

infirmae valetudinis, invaliditatis et senectutis.

56. Praelatus eiusque Vicarii fovere enitantur in omnibus Praelaturaे sacerdotibus fervidum spiritum communionis cum ceteris sacerdotibus Ecclesiarum localium, in quibus ipsi suum exercent ministerium.

CAPUT III

DE SOCIIS AGGREGATIS ET SUPERNUMERARIIS

SOCIETATIS SACERDOTALIS SANCTAE CRUCIS

57. Societas Sacerdotalis Sanctae Crucis, de qua in n. 36, constituitur in Associationem, quo melius suum sanctificationis sacerdotalis finem etiam inter clericos ad Praelaturam non pertinentes

prosequatur iuxta spiritum et
praxim asceticam Operis Dei.

58. § 1. Socii Aggregati ac
Supernumerarii Societatis
Sacerdotalis Sanctae Crucis, qui
quidem membra non efficiuntur
cleri Praelaturaे, sed ad suum
cuiusque presbyterium pertinent,
sunt sacerdotes vel saltem diaconi
alicui dioecesi incardinati, qui
Domino in Societate Sacerdotali
Sanctae Crucis iuxta spiritum
Operis Dei, peculiari superaddita
vocatione, sese dicare volunt, ad
sanctitatem nempe in exercitio sui
ministerii pro viribus
prosequendam, quin tamen eorum
dioecesana condicio plenaque
proprio uniuscuiusque Ordinario
subjicitio quoquo modo ex hac
dedicatione afficiantur, sed contra,
iuxta infra dicenda, diversis
respectibus confirmentur.

§ 2. In Societate Sacerdotali
Sanctae Crucis non sunt Superiores
interni pro Aggregatis et
Supernumerariis, quapropter, cum
ipsi oboedire tantum debeant
proprio loci Ordinario, ad normam
iuris, nulla omnino exsurgit
quaestio de dupli oboedientia:
nulla enim viget oboedientia
interna, sed solummodo normalis
illa disciplina in qualibet Societate
existens, quae provenit ex
obligatione colendi ac servandi
proprias ordinationes; quae
ordinationes, hoc in casu, ad vitam
spiritualem exclusive referuntur.

59. § 1. Qui admitti volunt, eminere
debent in amore dioeceseos,
oboedientia ac veneratione erga
Episcopum, pietate, recta in
scientiis sacris institutione, zelo
animatorum, spiritu sacrificii, studio
vocationes promovendi, et

desiderio adimplendi cum maxima perfectione officia ministerialia.

§ 2. Pro incorporatione in Societatem Sacerdotalem Sanctae Crucis nullus viget limes maximus aetatis, et admitti quoque possunt clerici chronica aliqua infirmitate laborantes.

60. § 1. Alumni Seminariorum nondum diaconi non possunt in Societatem recipi. Si vocationem persentiunt antequam ordinentur, ut Adspirantes haberi et admitti valent.

§ 2. Iure etiam a Societate arcentur qui alicuius Instituti religiosi vel Societatis vitae communis fuerit sodalis, novitus, postulans vel alumnus scholae apostolicae; et qui in aliquo Instituto saeculari qua probandus degerit vel admissionem expostulaverit.

61. Ut quis qua Aggregatus
admittatur, divina vocatio
requiritur secum ferens totalem et
habitualem disponibilitatem ad
sanctitatem quaerendam iuxta
spiritum Operis Dei, qui exigit:

1º imprimis studium perfecte
adimplendi munus pastorale a
proprio Episcopo concreditum,
sciente unoquoque se soli
Ordinario loci rationem reddere
debere de huiusmodi muneris
adimpletione;

2º propositum dedicandi totum
tempus totumque laborem ad
apostolatum, spiritualiter
praesertim adiuvando confratres
sacerdotes dioecesanos.

62. Ut quis recipi possit qua
Supernumerarius, eadem vocatio
divina requiritur ac pro Aggregatis,
necnon plena disponibilitas ad

sanctitatem quaerendam iuxta spiritum Operis Dei, licet Supernumerarii, propter suas condiciones personales, familiares aliasque id genus, habitualiter in activitatem apostolicam incumbere non valent totaliter et immediate.

63. Admissio petitur litteris ad Praesidem Generalem inscriptis, in quibus candidatus manifestet suum desiderium sese incorporandi Societati Sacerdotali Sanctae Crucis qua socius Aggregatus vel Supernumerarius.

64. Pro admissione ac incorporatione clericorum inter Aggregatos vel Supernumerarios Societatis Sacerdotalis Sanctae Crucis, eaedem normae et agendi ratio servari debent, quae pro admissione et incorporatione Aggregatorum et

Supernumeriorum Operis Dei
praescribuntur, etiam relate ad
tempus peculiaris formationis
spiritualis et ad media quae
candidatis praebentur, ut eorum
spiritualis vita alatur.

65. Qui admissionem qua
Supernumerarii expostulaverint,
possunt postea inter Aggregatos
recipi, modo tamen requisitis
polleant qualitatibus.

66. Si quis ante incorporationem ut
Aggregatus videtur necessaria
disponibilitate carere, potest
retineri qua Supernumerarius,
modo requisitas condiciones
habeat.

67. Quoad egressum et
dimissionem, eadem vigent ac
tenenda sunt, congrua congruis
referendo, quae pro egressu et
dimissione Aggregatorum ac

Supernumerariorum Operis Dei
statuuntur.

68. Praeter finem Operis Dei, quem
hi socii in propria condicione suum
faciunt, hunc ut peculiarem
propriumque vindicant, scilicet:
sanctitatem sacerdotalem atque
sensus plenae deditiois ac
subiectionis Hierarchiae
ecclesiasticae in clero dioecesano
impense promovere; et inter
sacerdotes cleri dioecesani vitam
communem fovere, prout
Ordinario loci expedire videatur.

69. Spiritus quo Aggregati et
Supernumerarii Societatis
Sacerdotalis Sanctae Crucis
informari in omnibus debent, his
praeprimis continetur:

1° nihil sine Episcopo agere, quod
quidem complecti debet omnem

ipsorum vitam sacerdotalem atque
animatorum ministeria;

2º propriam condicionem
dioecesanam non derelinquere,
sed contra, ipsam maiore semper
Dei amore exercere;

3º maxima quidem semper et
ubique naturalitate inter confratres
sacerdotes se gerant, et nullo
modo secretos sese exhibeant,
cum nihil in ipsis inveniri debeat
quod ita celari oporteat;

4º a confratribus sacerdotibus
nullo modo distingui velint, sed
totis viribus uniri cum ipsis
nitantur;

5º cum ceteris membris presbyterii
cuiusque proprii ita fraterna
caritate pleni sint, ut quamlibet
prorsus divisionum umbram vitent,
specialibus apostolicae caritatis et

fraternitatis nexibus coniungantur,
et inter omnes omnino sacerdotes
maximam unionem studeant.

70. Aggregati et Supernumerarii
Societatis Sacerdotalis Sanctae
Crucis, praeter clericorum
obligationes in iure universalis
statutas aliasque quas pro
omnibus suis sacerdotibus singuli
Episcopi praescribere possint,
pietatis officia colunt praxis
asceticae Operis Dei propria;
cursus vero recessus spiritualis ipsi
peragere debent cum ceteris sua
dioecesis sacerdotibus, loco et
modo ab Ordinario proprio
determinatis.

71. Sacerdotes Aggregati et
Supernumerarii ad christianas
virtutes tam theologales quam
cardinales specialiter colendas
dicantur, unusquisque in proprio

labore et munere pastorali, a suo cuiusque Episcopo sibi concredito.

72. Spiritus Operis Dei fovet, in Aggregatis et Supernumerariis Societatis Sacerdotalis Sanctae Crucis, necessitatem ardenter obsecundandi atque ad effectum deducendi directionem spiritualem collectivam, quam Episcopus dioecesanus suis sacerdotibus impertit litteris pastoralibus, allocutionibus, provisionibus disciplinaribus aliisque mediis. Hunc sane in finem, et sine ulla umquam interferentia cum indicationibus dioecesanis vel cum temporibus ad eas adimplendas praescriptis, Societas Sacerdotalis Sanctae Crucis Aggregatis et Supernumerariis praebet peculiaria media formationis, quorum praecipua sunt sequentia:

1º periodicae collationes, in quibus directio spiritualis personalis recipitur, et studiorum Circuli, quibus praesunt Zelatores ad spiritum sociorum fovendum: quae quidem omnia ita ordinari debent, quoad durationis tempus, absentiam e propria dioecesi diebus festis, aliaque similia, ut sacerdotes omnes eisdem assistentes preeprimis muneribus in dioecesi sibi commissis commode satisfacere valeant;

2º alia omnia media, industriae, instrumenta ascetica piaeque praxes Operis Dei;

3º expositio atque opportuna, prout in Domino videatur, intensio et ampliatio culturae et formationis scientiae, quatenus ipsae sunt medium ad ministerium exercendum.

73. § 1. Absolute accurateque
vitanda est in dioecesi, quoad
Aggregatos et Supernumerarios,
vel umbra specialis hierarchiae
Societatis propriae; quod enim
unice quaeritur, hoc esse debet:
perfectio vitae sacerdotalis ex
diligenti fidelitate vitae interiori, ex
tenaci constantique studio
formationis, atque ex mente,
criterio et ardore apostolicis, quin
hi clerici ullo modo subsint
potestati regiminis Praelati Operis
Dei eiusque Vicariorum.

§ 2. Ad Aggregatos et
Supernumerarios Regionis
adiuvandos, Vicarius Regionalis
utitur ministerio Sacerdotis Rerum
Spiritualium Praefecti, quocum
collaborant in unaquaque dioecesi
Admonitor et Director spiritualis
cum propriis ipsorum substitutis.

74. Pro illis omnibus cum Episcopo locive Ordinario tractandis vel expediendis, quae ad Aggregatos et Supernumerarios in propria uniuscuiusque dioecesi spectant, Societas ex regula Admonitore eiusve substituto utitur, nisi Vicarius Regionalis, vel ipse directo, vel per specialem suum delegatum aliqua negotia agere seu expedire maluerit.

75. § 1. Vicarius Regionalis sacerdotes Admonitores, Directores spirituales eorumque substitutos ad quinquennium designat.

§ 2. Haec munera quamlibet potestatis regiminis formam seu speciem vitare prorsus debent.

§ 3. Designationes factas quantocius opportune Episcopo dioecesano locive Ordinario

communicare Vicarius Regionalis
satagat.

76. Sacerdotes Aggregati et
Supernumerarii Societatis
Sacerdotalis Sanctae Crucis in
Coetibus componuntur ac
ordinantur, qui specialibus Centris
personalibus adscribuntur. Unum
idemque Centrum diversos
huiusmodi Coetus adscriptos,
etiam per varias dioeceses, prout
magis expedire videatur,
distributos, habere valet.

77. Societas nullam peculiarem
oeconomicam administrationem
habere debet. Ipsa ordinaria
fidelium Operis Dei
administratione, si qua egeat,
utitur.

78. In illis quae hic expresse
praescripta non sunt, congrua
congruis referendo et dummodo

condicioni sacerdotali convenienti,
ea omnia sacerdotibus Aggregatis
ac Supernumerariis applicantur,
quae pro Aggregatis et
Supernumerariis Operis Dei
ordinata sunt, eorumque bona
spiritualia et facultates ipsi
participant.

TITULUS III

DE VITA, INSTITUTIONE ET APOSTOLATU FIDELIUM PRAELATURAЕ

CAPUT I

DE VITA SPIRITALI

79. § 1. Spiritus et praxis ascetica
propria Praelaturaе specificos
characteres habent, plene
determinatos, ad finem proprium
prosequendum. Unde spiritus

Operis Dei aspectus duplex,
asceticus et apostolicus, ita sibi
adaequate respondet, ac cum
charactere saeculari Operis Dei
intrinsece et harmonice fusus ac
compenetratus est, ut solidam ac
simplicem vitae —asceticae,
apostolicae, socialis et
professionalis— unitatem
necessario secum ferre ac inducere
semper debeat.

§ 2. Ut exigentiae asceticae et
apostolicae sacerdotii communis
et, pro clericis, sacerdotii
ministerialis iuxta spiritum Operis
Dei in praxim serio et continuo
deducantur, utque ita Praelaturaे
fideles efficax fermentum
sanctitatis et apostolatus inter
ceteros clericos et laicos saeculares
esse possint, intensa vita orationis
et sacrificii praeprimis ab omnibus
requiritur, iuxta pietatis officia hoc

in Codice statuta ceteraque ad traditionem Operis Dei pertinentia.

80. § 1. Fundamentum solidum, quo omnia in Opere Dei constant, radixque fecunda singula vivificans, est sensus humilis ac sincerus filiationis divinae in Christo Iesu, ex quo dulciter creditur caritati paternae quam habet Deus in nobis; et Christus Dominus, Deus homo, ut frater primogenitus ineffabili sua bonitate sentitur a Praelatura fidelibus, qui Spiritus Sancti gratia Iesum imitari conantur, in memoriam praesertim revocantes mirum exemplum et fecunditatem operosae eius vitae in Nazareth.

§ 2. Hac ratione, in vita fidelium Praelatura, qui sicut ceteri clerici saeculares et laici, sibi aequales, in omnibus se gerunt, nascitur

necessitas et veluti instinctus
supernaturalis omnia purificandi,
elevandi ad ordinem gratiae,
sanctificandi et convertendi in
occasione personalis unionis
cum Deo, cuius Voluntas
adimpletur, et in instrumentum
apostolatus.

81. § 1. Vitae spiritualis fidelium
Praelatura radix ac centrum
Sacrosanctum Missae est
Sacrificium, quo Passio et Mors
Christi Iesu incruente renovatur et
memoria recolitur infiniti eius
amoris salvifici erga universos
homines.

§ 2. Omnes proinde sacerdotes
Sacrosanctum Missae Sacrificium
quotidie celebrent eique cuncti
laici devotissime assistant, Corporis
Christi Dapem sacramentaliter vel
spiritualiter saltem participantes.

Praeterea Christum in SS.
Sacramento alio diei tempore
visitent.

82. Exemplum imitantes
Apostolorum, qui erant
perseverantes unanimiter in
oratione, atque communictatum
primaevorum christianorum,
Praelatura fideles, dum ordinariis
vitae ac laboris quotidiani
vicissitudinibus se dedicant,
continuam suae animae
contemplativae unionem et
conversationem cum Deo curare
debent. Ad hunc finem necessario
custodiendum ac fovendum:

1° singulis diebus, mane, post
oblationem suorum operum Deo
factam, orationi mentali spatio
semihorae vacabunt; vespere
autem aliam semihoram orationi
dedicabunt. Praeterea lectioni Novi

Testamenti et alterius libri
spiritualis per aliquot temporis
spatium vacent, et Preces
communes Operis Dei recitent;

2º singulis mensibus spirituali
recessui unam dicent diem;

3º singulis annis longiori per
aliquot dies recessui spirituali
vacent;

4º semper et ubique recolant Dei
praesentiam; meminerint filiationis
divinae; communiones spirituales
iterent; item gratiarum actiones,
actus expiationis, orationes
iaculatorias; foveant impensius
mortificationem, studium,
laborem, ordinem, gaudium.

83. § 1. Ut insidiae vincantur
triplicis concupiscentiae, superbiae
vitae speciatim, quae ex doctrina,
ex condicione sociali et ex

professionalibus laboribus ali
posset, ascetismi christiani
exigentiae a Praelaturaे fidelibus
firmiter et impense colendae sunt.
Hic ascetismus nititur fidi ac
perpetuo sensu humilitatis
externae et intrinsecae, non
tantum individualis sed etiam
collectivae; candore connaturalis
simplicitatis; familiari et nobili
agendi ratione; expressione iugis
serenaе laetitiae, labore, sui
abnegatione, sobrietate, actibus
sacrificii atque statutis exercitiis
mortificationis etiam corporalis
singulis diebus et hebdomadis
peragendis, iuxta uniuscuiusque
aetatem et condicionem. Haec
omnia curantur ut media non
solum purificationis personalis, sed
praeterea veri ac solidi progressus
spiritualis, iuxta illud bene
probatum et comprobatum
verbum: «tantum proficies

quantum tibi ipsi vim intuleris». Curantur etiam ut necessaria praeparatio ad omnem apostolatum in societate peragendum eiusque perfectum exercitium: «adimpleo ea quae desunt passionum Christi in carne mea pro corpore eius. quod est Ecclesia» (Col.I, 24).

§ 2. Hic ascetismus et spiritus paenitentiae alias quoque exigentias in vita fidelium Praelaturaे secum fert, praesertim quotidianam conscientiae discussionem, directionem spiritualem et praxim hebdomadariam confessionis sacramentalis.

84. § 1. Ament Praelaturaे fideles et diligentissime custodiant castitatem, quae homines Christo eiusque castissimae Matri reddit

gratissimos, pro certo habentes
operam apostolatus castitate
suffultam esse debere.

§ 2. Ad praesidium huius thesauri,
qui vasis fertur fictilibus,
summopere conferunt fuga
occisionum, modestia,
temperantia, corporis castigatio,
SS. Eucharistiae frequens receptio,
ad Virginem Matrem adsiduus ac
filialis recursus.

85. Tenero amore et devotione
Beatissimam Virginem Mariam,
Domini Iesu Christi Matrem et
nostram, Praelaturaे fideles colant.
Quotidie quindecim mysteria
marialis Rosarii contemplentur,
quique saltem mysteria vocaliter
recitantes, vel, iis in locis in quibus
pia haec praxis usualis non sit,
aliam aequipollentem marialem
precationem pro hac recitatione

substituentes. Ipsam Deiparam, utimos est, salutatione Angelus Domini vel antiphona Regina coeli filiali devotione honorare ne omittant; et die sabbato mortificationem aliquam faciant, recitentque antiphonam Salve Regina vel Regina coeli.

86. § 1 .Dominus hominem creavit «ut operaretur» (Genes.II, 15), ideoque haec laborandi lex pertinet ad generalem humanam condicionem. Attamen peculiaris character ac finis Praelaturaे eius fideles dicit non solum ad colendum, verum etiam ad profunde amandum ordinarium laborem: in ipso enim vident tum insignissimum valorem humanum, necessarium quidem ad tuendam humanae personae dignitatem et societatis progressionem, tum praecipue miram occasionem

atque medium unionis personalis cum Christo, imitantes eius operosam vitam absconditam generosi servitii aliorum hominum et ita cooperantes operi amore pleno Creationis et Redemptionis mundi.

§ 2. Peculiaris proinde character spiritus Operis Dei in eo consistit, quod unusquisque suum laborem professionalem sanctificare debet; in sui laboris professionalis perfecta adimpletione, sanctificari; et per suum laborem professionalem, alios sanctificare. Unde multae oriuntur concretae exigentiae in vita ascetica et apostolica eorum qui ad opera peculiaria Praelatura dicantur.

87. § 1. Praelatura Operis Dei tota devota est servitio Ecclesiae, pro qua fideles Praelatura —plena,

perpetua ac definitiva Christi
Domini servitio deditio se se
mancipando— relinquere parati
semper erunt honorem, bona,
adhuc autem et animam suam;
numquam Ecclesiam sibi inservire
praesumant. Sit ergo firmus ac
exemplaris pius amor erga
Sanctam Matrem Ecclesiam
omniaque ad illam quoquo modo
pertinentia; sint sincerae dilectio,
veneratio, docilitas et adhaesio
Romano Pontifici omnibusque
Episcopis communionem cum
Apostolica Sede habentibus, quos
Spiritus Sanctus posuit Ecclesiam
Dei regere.

§ 2. Praeter orationes quae in
Sacrosancto Eucharistico Sacrificio
et in Operis Dei Precibus
quotidianis pro Summo Pontifice
et pro Ordinario uniuscuiusque
Ecclesiae localis effunduntur,

omnes fideles quotidie intentiones eorundem Domino specialiter commendare ne omittant.

88. § 1. Praelatura fovet in suis fidelibus necessitatem speciali sollertia colendi oboedientiam illam illudque religiosum obsequium, quae christiani universi exhibere debent erga Romanum Pontificem et Episcopos communionem cum Sancta Sede habentes.

§ 2. Omnes fideles tenentur praeterea humiliter Praelato ceterisque Praelaturaे auctoritatibus in omnibus oboedire, quae ad finem peculiarem Operis Dei pertinent. Haec oboedientia sit penitus voluntaria, ob motivum divini amoris et ut imitentur Christum Dominum, qui cum esset omnium

Dominus, semetipsum exinanivit formam servi accipiens, quique factus est «obediens usque ad mortem, mortem autem crucis» (Philip. II, 8).

§ 3. Ad professionalem autem actionem quod attinet, itemque ad doctrinas sociales, politicas, etc., unusquisque Praelatura fidelis, intra limites utique catholicae doctrinae fidei et morum, eadem plena gaudet libertate qua ceteri gaudent cives catholici.

Auctoritates vero Praelatura a quibuslibet vel consiliis dandis his in materiis omnino abstinere debent. Proinde illa plena libertas tantum minui poterit a normis quas forsan dederint pro omnibus catholicis, in aliqua dioecesi aut ditione, Episcopus vel Episcoporum Conferentia; quapropter Praelatura labores

professionales, sociales, politicos, oeconomicos, etc., nullius omnino sui fidelis suos facit.

89. § 1. Omnes Praelaturaे fideles diligent atque foveant humilitatem non modo privatam, sed etiam collectivam; ideo numquam Operi Dei gloriam quaerant, quinimmo hoc unum animo alte defixum habeant: gloriam Operis Dei summam esse sine humana gloria vivere.

§ 2. Quo efficacius suum finem assequatur Opus Dei, uti tale, humiliter vivere vult: quare sese abstinet ab actibus collectivis, neque habet nomen vel denominationem communem quibus Praelaturaे fideles appellantur; nec ipsi aliquibus publicis manifestationibus cultus, uti processionibus, intererunt

collective, quin ex hoc occultent se ad Praelaturam pertinere, quia spiritus Operis Dei, dum fideles dicit ad humilitatem collectivam enixe quaerendam, quo impensiorem atque uberiorem efficaciam apostolicam attingant, omnino simul vitat secretum vel clandestinitatem. Quapropter universis in circumscriptionibus omnibus nota sunt nomina Vicariorum Praelati necnon eorum qui Consilia ipsorum efformant; et Episcopis potentibus nomina communicantur non solum sacerdotum Praelatura, qui in respectivis dioecesibus suum ministerium exercent, sed Directorum etiam Centrorum quae in dioecesi erecta habentur.

§ 3. Huius humilitatis collectivae causa, Opus Dei nequit edere folia

et cuiusque generis publicationes nomine Operis.

90. In sua vita professionali, familiari et sociali, fideles Praelaturaे virtutes naturales, quae in humano consortio magni aestimantur et ad apostolatum peragendum iuvant, diligenter et fortiter colant: fraternitatem, optimismum, audaciam, in rebus bonis ac rectis sanctam intransigentiam, laetitiam, simplicitatem, nobilitatem ac sinceritatem, fidelitatem; sed eas semper et in omnibus supernaturales fideliter reddere curent.

91. Praelaturaे fideles, memores normarum caritatis et prudentiae, exercere tenentur correctionem fraternalm, ut, in casu, sese mutuo

amoveant a moribus, qui spiritui
Operis Dei repugnant.

92. Omnes maxima cura res etiam parvas cum spiritu supernaturali perficiant, eo quod vocationis ratio in diurno labore sanctificando consistit. Non semper res magnae occurrunt; parvae utique, in quibus Iesu Christi amor saepius demonstrari potest. Haec est una ex manifestationibus spiritus paenitentiae Operis Dei proprii, quae potius in parvis et ordinariis rebus est quaerenda et in labore quotidiano, constanti, ordinato.

93. In hoc suo ordinario labore adimplendo, maximo cum amore Dei et proximi, fidem vivam et operantem necnon filialem spem omnibus in adiunctis Praelaturaे fideles colant; quae virtutes omnia superare faciunt obstacula in

Ecclesiae animarumque servitio forte obvenientia: «omnia possum in eo qui me confortat» (Philip.IV, 13). Nihil ergo aut neminem formident: «Dominus illuminatio mea et salus mea, quem timebo?»(Ps.XXVI, 1).

94. § 1. Praelatae fideles plena vivant personali cordis a bonis temporalibus libertate, unusquisque iuxta suum statum et condicionem, animis ab omnibus, quibus utuntur, alienatis; sobrie semper in vita sua personali et sociali iuxta spiritum et praxim Operis Dei se gerentes; omnem sollicitudinem de rebus huius saeculi in Deum proiicientes; atque in hoc mundo tamquam peregrini, qui civitatem futuram inquirunt, commorantes.

§ 2. Suo ordinario labore professionali, peracto cum mente et animo patris familiae numerosae ac pauperis, omnibus Praelaturaे fidelibus officium est providendi propriis necessitatibus oeconomicis personalibus et familiaribus atque, in quantum ab ipsis fieri possit, iuvandi sustentationem apostolatus Praelaturaे, remedium afferentes indigentiae spirituali ac materiali plurimorum hominum. Gaudeant simul quando effectus experiantur parentiae mediorum, scientes numquam in necessariis providentiam Domini defecturam, qui nos monuit ut primum Regnum Dei et iustitiam eius quaeramus, si volumus ut cetera omnia nobis adiificantur.

§ 3. Praelatura tamen curat ne suis fidelibus necessarium adiutorium

spirituale desit, atque Praelatus, per se vel per suos Vicarios, paterno affectu eos fovet, ab unoquoque ea ratione exigendo, prout varia cuiusque adiuncta suadeant. Propterea, quod attinet ad Praelaturaे fideles atque personas, quae diu noctuque in Centris Operis Dei degunt, potest Praelaturaे Ordinarius, iusta de causa, dispensationem concedere ab obligatione servandi diem festum vel diem paenitentiae, aut commutationem eiusdem in alia pia opera.

95. Praeter festa Domini, Beatae Mariae Virginis et Sancti Ioseph, a Praelaturaे fidelibus speciali devotione celebrantur festa Exaltationis Sanctae Crucis; SS. Archangelorum Michaëlis, Gabrielis et Raphaëlis atque Apostolorum Petri, Pauli et Ioannis;

aliorum Apostolorum et Evangelistarum; dies secunda octobris seu Angelorum Custodum festivitas, et decima quarta februarii. Hae postremae dies, pro Opere Dei, dies actionis gratiarum sunt.

CAPUT II

DE INSTITUTIONE DOCTRINALI RELIGIOSA

96. Sub aspectu doctrinali religioso, institutio quae fidelibus Praelature impertitur ipsis profundam cognitionem Fidei catholicae et Magisterii ecclesiastici, alimentum quidem necessarium suae vitae spiritualis et apostolicae, praestare contendit, ut in quocumque societatis ambitu personae adsint intellectualiter praeparatae, quae, cum simplicitate, in ordinariis adiunctis

quotidianae vitae atque laboris,
exemplo ac verbis efficacem
apostolatum evangelizationis et
catecheseos exerceant.

97. In qualibet regionali
circumscriptione a Vicario
Regionali, de consensu sui Consilii
et Praelato confirmante, erigantur,
prout opus fuerit, Studiorum
Centra pro omnibus cuiusque
Regionis fidelibus, ut institutio
doctrinalis religiosa impensa et
assidua ad vitam spiritualem
sustinendam et ad finem
apostolicum Praelaturaे proprium
prosequendum cunctis congrue
praebatur.

98. Potest etiam Praelatus, auditio
suo Consilio, Interregionalia Centra
Studiorum erigere, a seipso
dependentia, ut in his instituantur
Praelaturaе fideles ab ipso Praelato

selecti sive directe, sive respectivis circumscriptionum Vicariis id proponentibus. Haec Centra specialiter destinari possunt ad fideles, sacerdotes vel laicos, praeparandos, qui formationis officiis in diversis Regionibus incumbant.

99. § 1. Institutio doctrinalis religiosa, praesertim quod attinet ad disciplinas philosophicas ac theologicas, impertietur a professoribus Centrorum Studiorum Regionalium vel Interregionalium quae hunc in finem eriguntur, quaeque diversa habentur pro viris et pro mulieribus.

§ 2. Programmata cyclica ita componentur, ut institutio continue impertiri ac perfici valeat, quin unusquisque fidelis, in

adimpletione officiorum
professionalium et familiarium,
detrimentum patiatur.

100. § 1. Praelatura fideles tempus
institutionis perficere possunt extra
Centra Studiorum iuridice erecta,
si, attentis circumstantiis, audito
proprio Consilio, Vicarius
Regionalis hoc disposuerit.

§ 2. Tempore hoc perdurante,
formationem accipiunt a
professore vel professoribus a
Vicario Regionali delectis.

§ 3. Idem autem periculum debent
postea subire in aliquo Centro
iuridice erecto.

101. § 1. Omnes Numerarii, necnon
illi Aggregati quorum personalia
adiuncta id suadeant, integra
studia biennii philosophici et
quadriennii theologici peragant.

§ 2. Singuli anni biennii atque quadriennii dividuntur in duos cursus semestrales, quorum duratio, numerus nempe horarum quae lectionibus dedicantur, aequivalere debet illi cursuum semestralium apud Pontificias Romanas studiorum Universitates, quorumque programmata eadem amplitudine qua in iisdem studiorum Universitatibus explicitur.

§ 3. Duodecim curriculis semestralibus persolvendis, de quibus in §§ praecedentibus, unusquisque alumnus tot annis incumbat, quot necessarii sint, iuxta adjuncta sua personalia atque sui laboris professionalis.

§ 4. Pro mulieribus Numerariis Auxiliaribus, Centra Studiorum cursus disponunt institutionis

philosophicae ac theologicae ad earum personalia adiuncta accommodatos. Huiusmodi cursus non necessario amplecti debent integrum curriculum philosophicum-theologicum.

§ 5. Pro ceteris vero Praelaturaे fidelibus institutio doctrinalis complectitur etiam congruam formationem doctrinalem religiosam, quae eos idoneos reddat ad suum apostolatum exercendum.

102. § 1. Pro Numerariis qui ad sacerdotium destinantur sunt specialia Centra Studiorum a Praelato erecta, ubi tamen semper alii Numerarii qui sacerdotes non erunt commorari debent, propriam ipsorum institutionem accipientes et vitam cum primis ducentes, quia

una eademque pro omnibus
spiritualis formatio requiritur.

§ 2. Attamen, post hoc satis
longum tirocinium in Centris
Studiorum peractum, durante uno
tantum sacrae theologiae
studiorum anno, candidati ad
sacerdotium commorantur in
Centro speciali ad ipsos
solummodo destinato.

§ 3. Quoad Aggregatos qui pro
sacerdotio recipiendo instituuntur,
eaedem normae applicari possunt,
congrua tamen congruis
referendo.

103. Philosophiae rationalis ac
theologiae studia, et alumnorum in
his disciplinis institutionem,
professores omnino pertractent ad
Angelici Doctoris rationem,
doctrinam et principia, eaque
sancte teneant, iuxta normas a

Magisterio Conciliorum et Sanctae Sedis traditas vel tradendas.

104. Quoad illos omnes, qui in posterum ad sacerdotium destinentur, studia de quibus in n. 101, ad normam iuris et Sanctae Sedis instructionum peracta, publica habenda sunt.

105. Omnes sacerdotes Praelaturaे praediti sint oportet laurea doctorali in aliqua disciplina ecclesiastica.

106. § 1. Cuncti qui Praelaturaे incorporari desiderant, ex quo admissionem expostulant, formationem doctrinalem religiosam, quae praevia vocatur, recipient necesse est antequam eisdem incorporatio concedatur.

§ 2. Post incorporationem vero, perficere tenentur studia de quibus

in n. 97. Hunc in finem
frequentabunt cursus pro coetibus
homogeneis dispositos, et
assistent coadunationibus,
conferentiis aliisque id genus.

107. Expletis respectivis studiis
institutionis doctrinalis religiosae,
quam recipiunt post
incorporationem in Praelaturam,
omnes suam institutionem modo
permanent et per totam vitam
continuabunt iuxta rationem
cyclicam repetitionis et
adaequationis ad recens adquisitas
cognitiones, quo profundius in dies
suam formationem doctrinalem
ipsi perficiant.

108. Pro Cooperatoribus catholicis,
necnon pro aliis Cooperatoribus
qui Ecclesiae Catholicae doctrinam
cognoscere desiderent, cursus,
coadunationes aliaque similia

promoveantur de re dogmatica ac morali deque ascetica christiana, ita ut ipsi formationem doctrinalem sibi adquirant vel perficiant.

109. Opus Dei nullam habet propriam sententiam vel scholam corporativam in quaestib[us] theologicis vel philosophicis quas Ecclesia liberae fidelium opinioni relinquit: Praelatura fideles, intra limites statutos ab ecclesiastica Hierarchia, quae Depositum fidei custodit, eadem libertate gaudent ac ceteri fideles catholici.

CAPUT III

DE APOSTOLATU

110. Praelatura sollicite suis fidelibus tradit congruam formationem apostolicam ac necessariam assistentiam

pastoralem ad impensum laborem evangelizationis et catecheseos exsequendum, ita ut in vita omnium atque singulorum constanter ad effectum deducatur officium et ius christianorum exercendi apostolatum.

111. Haec semper Praelatura christifideles in apostolatu meminerint:

1º zelus quo adurimur hoc unum quaerit, nempe ut omnes cum Petro ad Iesum per Mariam quasi manu ducamus;

2º pro multitudine constitutis sumus. Nulla igitur est anima quam diligere et adiuvare non velimus, omnia omnibus nos facientes (cfr. I Cor. IX, 22). Vivere nequimus praetermittentes omnium hominum curas atque necessitates, quia nostra sollicitudo omnes

animas amplectitur: vitam agentes absconditam cum Christo in Deo (cfr. Col. III, 3), esse debemus tamquam fermentum in massa humanae societatis latens et ipsi se immiscens donec fermentata sit tota (cfr. Matth. XIII, 33).

112. Praelatura fideles sibi proponant, semper et super omnia, ad effectum deducere suum finem personalem sanctificationis et apostolatus, fideliter adimplentes normas asceticas, formativas ac disciplinares Operis Dei, quibus adiuvantur in nisu perfecte exsequendi propria officia professionalia, familiaria et socialia, constans ita testimonium christiani sensus vitae humanae praebentes, et nuntium Christi diffundentes apud omnes societatis ambitus, iis non exclusis ad quos ordinarius

labor apostolicus sacerdotum ac
religiosorum difficile pervenit.

113. Praelatura fideles,
persuasum habentes suum
peculiarem apostolatum procedere
ex propria vita interiore atque ex
amore erga humanum laborem,
quae fundi ac compenetrari
debent in unitate vitae, speciatim
enitantur ut suum laborem
sanctificant ipsumque quam
maxima possint perfectione
humana exsequantur, secundum
divinam voluntatem ordinent
atque ad animarum salutem
dirigant, in primis vero suorum in
professione collegarum. Ideo
eorum actuositas apostolica non
habet modum se manifestandi
uniformem vel exclusivum, quia
radicatur in ipsa circumstantiarum
varietate, quam humanus labor
secum fert.

114. Praeter apostolatum
testimonii atque exempli, per
congruentem vitam personalem
unionis cum Domino exhibiti,
fideles Praelaturaे eniti debent ut
aperto etiam sermone de Deo
loquantur, veritatem cum caritate
diffundentes constanti apostolatu
doctrinali et catechetico,
accommodato ad peculiaria
adiuncta personarum cum quibus
laborant et convivunt.

115. Apostolatus fidelium
Praelaturaे ad cunctos homines
dirigitur, sine distinctione stirpis,
nationis vel condicionis socialis, ut
christiani invitentur, edoceantur
atque adiuventur ad
respondendum vocationi universali
ad sanctitatem in exercitio suae
professionis et in officiorum proprii
status adimpletione, utque illi
etiam qui Christum nondum

agnoscunt testimonium de Ipso exemplo et verbis recipient, et ita disponantur ad fidei gratiam recipiendam.

116. Sua divina vocatione, Praelatura christifideles ad ordinem supernaturalem evehere satagunt sensum servitii erga homines atque societatem, quo labor quilibet professionalis exercendus est. Continenter prae oculis habebunt fecunditatem apostolatus apud personas condicionis intellectualis, quae, ob doctrinam qua pollent, vel ob munera quae exercent, vel ob dignitatem qua insigniuntur, magni sunt ponderis pro servitio societati civili praestando: ideo totis viribus Praelatura fideles adlaborabunt ut etiam illae personae Christi Domini doctrinae et praceptis adhaereant ipsaque in proxim deducant.

117. Praelatura fideles qui ad apostolatum efficaciorem reddendum, exemplum christianum in exercitio proprii uniuscuiusque laboris professionalis, necnon in proprio ambitu familiari, culturali et sociali, dare conabuntur, suum personalem apostolatum exercent praesertim inter pares, ope praecipue amicitiae et mutuae fiduciae. Omnes nos amici sumus —»vos autem dixi amicos» (Ioann.XV, 15)—, immo eiusdem Patris filii ac proinde in Christo et Christi una simul fratres: peculiare igitur Praelatura fidelium apostolatus medium est amicitia et assidua cum collaboratoribus consuetudo, quin tamen ad hoc speciales associationes actionis externae religiosae constituantur.

118. Peculiaris etiam nota, qua labor apostolicus fidelium Praelaturaे insignitur, est amor libertatis personalis cunctorum hominum, cum accuratissimo obsequio erga libertatem conscientiarum et desiderio cum omnibus convivendi. Quo spiritu fideles ducuntur ad sinceram caritatem semper colendam erga eos qui Christum sequuntur, quia pro Ipso laborant; necnon ad eos diligendos, recte quoque eorum mentes aestimantes, qui Christum nondum sectantur, exemplo ac doctrina eos ad Dominum trahere satagentes.

119. Praelatura a suis fidelibus quaerit impensam et constantem actuositatem apostolicam personalem, in ipso labore et ambitu sociali uniuscuiusque propriis exercendam, liberam ac

responsabilem, spontaneitate
plene imbutam, quae fructus sit
actionis gratiae quaeque sese
accurate accommodet fidei et
moribus christianis atque Ecclesiae
Magisterio.

120. In hac continua actuositate
apostolatus personalis, Praelaturaे
fideles adhibent etiam, pro
cuiusque peritia, media illa atque
incepta quae in societate civili
communia sunt, nempe circulos
studiorum, coadunationes,
frequentes conventus, sessiones,
conferentias, cursus studiorum
aliaque similia, modo quidem
accommodato ad diversos ambitus
civiles in quibus ipsi vitam agunt.

121. § 1. Praeter apostolatum
personalem, quem Praelatura in
suis fidelibus fovet cuique profecto
locus praecipuus competit,

Praelatura qua talis specificam
assistantiam pastoralem praestat
laboribus et inceptis indolis civilis
ac professionalis, non
confessionalis, persequentibus
fines educativos, assistentiales, etc.

§ 2. Praelaturaे Ordinarius,
necessitate ductus adimplendi
suam specificam missionem utque
peculiaris Praelaturaे finis quam
melius in praxim deducatur,
maxima cura eos seliget qui
cappellanorum atque religionis
magistrorum munere fungentur,
tum in inceptis ab Opere Dei qua
tali promotis, tum in iis quae a
Praelaturaе fidelibus una cum aliis
suscitantur et pro quibus
adiutorium spirituale ab Opere Dei
postulant. In nominandis vero his
cappellanis et religionis magistris,
Praelaturaе Ordinarius suum
Consilium audire numquam

omittat, atque nominationes ita factas loci Ordinario opportune communicet.

122. Praelatura numquam sibi assumit aspectus technicos et oeconomicos inceptorum de quibus in n. 121, neque de iisdem respondet; hi enim pertinent ad eorum proprietarios et gestores, utentes bonis et opibus ex propria industria vel aliis mediis similiter civilibus obtentis vel obtainendis. Ordinarie Praelatura non est proprietaria instrumentorum materialium eorum inceptorum, quorum spiritualem curam acceptat.

123. Pars Praelaturae in inceptis de quibus in numero praecedenti consistit in eorum christiana vivificatione, per opportuna media orientationis atque formationis

doctrinalis ac spiritualis, necnon per congruam assistentiam pastoralem, accurate quidem servata alumnorum, convictorum ceterorumque omnium legitima conscientiarum libertate. Ad hanc curam de unoquoque incepto apostolico exercendam, Centrum Operis Dei erigetur, praevia opportuna venia Ordinarii loci, melius in scriptis data.

124. Cum quis Praelatura christifidelis, ad Ordinarii loci petitionem et servata Praelatura disciplina, adiutorium directe praestat in laboribus dioecesanis, idem incumbit illis laboribus explendis ad nutum et mentem eiusdem Ordinarii, ipsique tantum de peracto labore rationem reddit.

TITULUS IV

DE REGIMINE PRAELATURAE

CAPUT I

DE REGIMINE IN GENERI

125. § 1. Praelatura regimen committitur Praelato, qui suis Vicariis et Consiliis adiuvatur iuxta normas iuris universalis et huius Codicis.

§ 2. Potestas regiminis qua gaudet Praelatus est plena in foro tum externo tum interno in sacerdotes Praelatura incardinatos; in laicos vero Praelatura incorporatos haec potestas ea est tantum quae spectat finem peculiarem eiusdem Praelatura.

§ 3. Praelati potestas, sive in clericos sive in laicos, ad normam iuris universalis et huius Codicis exercetur.

§ 4. nomine Ordinarii Praelatura*e*
iure intelleguntur et sunt Praelatus
necnon qui in eadem generali
gaudent potestate exsecutiva
ordinaria, nempe Vicarii pro
regimine tum generali cum
regionali Praelatura*e* constituti.

126. Praelatura distribuitur in
circumscriptiones regionales,
quarum unamquamque moderatur
Vicarius, qui Consiliarius Regionalis
appellatur, cuique respectiva
Consilia assistunt.

127. Excepto Praelati officio, quod
est ad vitam, alia omnia munera
Praelatura*e* sunt temporaria;
admittitur tamen iterata eorundem
nominatio*e*.

128. Universa Praelatura eiusque
partes tantum a Praelato vel eius
delegatis, etiam in omnibus
negotiis iuridicis, legitime

repraesentantur; munere autem Praelati vacante vel impedito, ab eo qui regimen assumit ad normam n. 149 §§ 1 et 4; unaquaeque vero Operis Dei circumscrip^tio regionalis, etiam a proprio Vicario.

129. § 1. Praelatura eiusque circumscriptiones personalitate iuridica praeditae adquirunt, possident, administrant et alienant bona temporalia ad normam iuris, iuxta praescripta a Praelato statuta.

§ 2. Ex omnibus bonis, undecumque ipsa proveniant, quae Praelatura^e adscribi possunt, illa tantum ut vere ecclesiastica ad normam iuris habenda sunt, quae de facto ipsi Praelatura^e a Praelato adscripta iam fuerint.

§ 3. Praelatura vel circumscriptiones de quibus in § 1

respondent de obligationibus quas
respective contraxerint, atque
semper legitimas leges civiles
regionis vel nationis de qua agatur
fideliter observant, intra terminos
ab ipsis constitutos operando.

CAPUT II

DE REGIMINE CENTRALI

130. § 1. Praelatus, qui interne
dicitur Pater cuiusque officium est
ad vitam, seligitur excluso
compromisso a Congressu
Generali electivo hunc in finem
convocato; electio vero Romani
Pontificis confirmatione indiget.

§ 2. Congressus Generalis
constituitur a Congressistis, qui
etiam vocantur membra
Congressus. Sunt Congressistae illi
sacerdotes vel viri laici, triginta
duos saltem annos nati et iam a

novem saltem annis Praelaturaे definitive incorporati, qui inter fideles ex diversis nationibus vel regionibus, in quibus Opus Dei suum laborem apostolicum exercet, nominantur ad vitam a Praelato, cum voto deliberativo sui Consilii, auditis etiam Commissione Regionali et Congressistis respectivae Regionis.

§ 3. Congressus, antequam ad Praelati electionem procedere iure valeat, requirere et recipere debet, ab omnibus atque singulis membris Consilii Centralis de quo in n. 146, propositiones circa nomen seu nomina illius illorumve quos ad supremum Praelaturaे munus digniores et aptiores censeant.

§ 4. Acceptatione ab electo rite habita, ipse confirmationem

electionis a Romano Pontifice per se vel per alium petere debet.

131. Ut quis possit Praelatus eligi requiritur:

1° ut sit sacerdos membrum Congressus Generalis, iam a decem saltem annis Praelaturaē incorporatus, et a quinquennio saltem in presbyteratus Ordine constitutus, filius legitimi matrimonii, bona existimatione gaudens et natus saltem annos quadraginta;

2° eluceat praeterea prudentia, pietate, erga Ecclesiam eiusque Magisterium exemplari amore et oboedientia, erga Opus Dei devotione, erga Praelaturaē fideles caritate, erga proximos zelo;

3° praeditus sit speciali cultura etiam profana, immo laurea

doctorali in aliqua ecclesiastica disciplina, aliisque qualitatibus ad agendum necessariis.

132. § 1. Praelatus, sicut christifidelibus suae curae commissis auctoritate praeest, unde etiam Praeses Generalis nuncupari potest, prae ceteris ipsum etiam excellere virtutibus et qualitatibus decet, iis praesertim quae propriae sunt Operis Dei, quaeque eiusdem spiritum consequuntur.

§ 2. In exercitio sui muneric pastoralis, Praelatus specialiter curare debet ut universum ius quo regitur Opus Dei ac omnes eiusdem legitimae consuetudines adamussim serventur, atque fideliter promovere exsecutionem dispositionum Sanctae Sedis Praelaturam respicientium.

§ 3. Sit ergo omnibus Praelaturaे fidelibus magister atque Pater, qui omnes in visceribus Christi vere diligat, omnes effusa caritate erudiat atque foveat, pro omnibus impendatur et superimpendatur libenter.

§ 4. Curet praesertim ut sacerdotibus ac laicis sibi commissis assidue et abundanter praebeantur media et auxilia spiritualia atque intellectualia, quae necessaria sunt ad eorum vitam spiritualem alendam ac fovendam eorumque peculiarem finem apostolicum exsequendum.

§ 5. Pastoraleм suam sollicitudinem manifestet consiliis, suasionibus, immo et legibus, praeceptis et instructionibus, atque si id requiratur, congruis sanctionibus; necnon visitationibus

sive per se sive per alios a se
delegatos peragendis, in
circumscriptionibus ac Centris, in
ecclesiis Praelaturaet vel eidem
commissis, et circa personas et res.

§ 6. Ut bono spirituali Praelati et
eiusdem valetudini consultant, sint
duo Custodes seu admonitores qui
tamen, ratione huius muneris,
Consilium Generale non
ingrediuntur. Designantur ad
periodum octo annorum ab
eodem Praelato inter novem
Praelaturaet fideles de quibus in n.
13, a Consilio Generali
praesentatos. Convivunt in eadem
cum Praelato familia.

133. § 1. Praeter Congressum
Generalem electivum, octavo
quoque anno celebrari debent
Congressus Generales ordinarii a
Praelato convocati, ut de

Praelaturaे statu iudicium proferant et futurae actioni regiminis oportunas normas suadere valeant. Congressui praeest Praelatus vel, eius delegatione, dignior Consilii Generalis.

§ 2. Congressus Generalis extra ordinem convocandus est, cum rerum adiuncta de iudicio Praelati cum voto deliberativo sui Consilii id postulent; et ad Vicarium auxiliarem seu Vicepraesidem designandum vel revocandum, ad normam nn. 134 § 2 et 137 § 2.

§ 3. Pro Sectione mulierum adsunt etiam Congressus Generales tum ordinarii cum extra ordinem convocati, non autem Congressus electivi. His Congressibus praeest Praelatus, cui assistunt Vicarius auxiliaris, si adsit, atque Vicarii

Secretarius Generalis et Sacerdos
Secretarius Centralis.

Congressistae nominantur pari
ratione ac viri Congressistae.

§ 4. Audita Commissione
permanenti sui Consilii, de qua in
n. 138 § 2, Praelatus convocare
potest Praelatura fideles non
Congressistas, diversis in materiis
peritos, qui Congressui Generali
intersint qua collaboratores, cum
voce sed sine voto; quod etiam
valet pro mulieribus, in propria
Sectione.

134. § 1. Si Praelatus opportunam
seu convenientem in Domino
censeat Vicarii auxiliaris ad
normam n. 135 designationem,
libere, auditio suo Consilio, ipsum
nominare potest. Consilium
Generale plenum poterit etiam
Praelato sincere suggerere

opportunitatem Vicarii auxiliaris designationis, qui ipsum in regimine adiuvare ad octo annos valeat. Praelatus, nisi graves obsint rationes, Consilio facile morem gerat.

§ 2. Si vero Praelatus illo Vicario auxiliari egere videatur de quo in n. 136, tunc Consilium plenum, post rei maturam in Domino considerationem, Congressum convocare poterit, cui huius Vicarii auxiliaris designatio ad normam n. 136 exclusive reservatur. Ut vero Consilium iure Congressum, hunc in finem, convocare possit, formalis requiritur deliberatio in qua duae tertiae partes Consilii pleni praedictam nominationem postulent et unus ex Custodibus. Tunc Vicarius Secretarius Generalis convocare tenetur Congressum extra ordinem Generalem, cui ipse

Vicarius Secretarius Generalis
praesit.

§ 3. In Vicario auxiliari, excepta
aetate, eaedem requiruntur
qualitates ac in Praelato.

135. Vicarius auxiliaris, si detur
Praelato habili, hunc adiuvat,
ipsum supplet absentem vel
impeditum: alias autem facultates
non habet nisi quas, vel
habitualiter vel ad casum, Praelatus
delegaverit. De omnibus peractis
Praelato rationem fideliter reddat.

136. § 1. Si Praelatus senio,
infirmitate aliave gravissima causa
ad gubernandum, etiam ordinario
Vicario auxiliari adiutus de quo in
n. 135, certo incapax ita evadere
videatur ut ipsius regiminis
continuatio in damnum
Praelatura practice converteretur,
tunc Vicarius auxiliaris eligi a

Congressu potest in quem omnia
Praelati iura et officia, excepto
tamen titulo, transferantur; electus
confirmationem electionis a Sancta
Sede per se vel per alium petere
debet.

§ 2. Iudicium de exsistentia et
gravitate causarum ad
designationem huius Vicarii
auxiliaris, ipsiusque si casus ferat
electio, vel, ex adverso, iudicium de
opportunitate Vicarii auxiliaris
ordinarii designationis, vel
mutationis, si hoc nempe sufficere
videretur, Congressui reservatur,
qui duabus ex tribus suffragiorum
partibus quod magis, omnibus
ponderatis, Praelaturaे bono
conveniat decidere debet.

137. § 1. Vicarius auxiliaris
ordinarius ad nutum Praelati
revocabilis est. Opportune

Praelatus, sicut in nominatione, de qua in n. 134 § 1, ita etiam in revocatione suum Consilium Generale audire poterit.

§ 2. Vicarius auxiliaris vero qui in regimine Praelatum substituit usque ad novum ordinarium Congressum perdurat. Poterit tamen Congressus extra ordinem convocatus ipsum revocare: et tam ordinarius quam extraordinarius Congressus, speciatim si rationes suspensionis regiminis Praelati non necessario perpetuae aestimari valeant, Consilio Generali pleno facultatem delegare ut ex morali unanimitate Praelati regimen, revocato Vicario auxiliari, instaurare possit; quae Sanctae Sedi communicentur.

138. § 1. Ad Praelatum adiuvandum in dirigenda atque gubernanda

Praelatura est Consilium Generale, constans e Vicario auxiliari, si adsit, Vicario Secretario Generali, Vicario pro Sectione mulierum, qui Sacerdos Secretarius Centralis nuncupatur, tribus saltem Vicesecretariis, uno saltem Delegato cuiusque Regionis, Studiorum Praefecto et Administratore Generali, qui constituunt Consilium plenum et vocantur Consultores.

§ 2. Praelatus, Vicarius auxiliaris, si adsit, Secretarius Generalis, Sacerdos Secretarius Centralis et, prout casus ferant, vel unus e Vicesecretariis vel Studiorum Praefectus aut Administrator Generalis, constituunt Commissionem permanentem Consilii. Huius Commissionis aliqua membra laici esse valent, pro negotiis tractandis quae

characterem Ordinis sacri non requirant; sed Vicarius auxiliaris, Secretarius Generalis et Secretarius Centralis, qui sunt etiam Vicarii Praelati, semper inter sacerdotes nominentur.

§ 3. Ad Consilium Generale admitti semper debent, ad normam tamen n. 139, Consultores illi, qui praesentes sunt. Invitari possunt, iudicio Praelati, et invitati assistere debent etiam illi qui ex munere absunt.

139. § 1. Ad negotia illa resolvenda, pro quibus ad normam iuris requiritur votum deliberativum Consilii Generalis, invitari semper debent illi saltem Consultores qui non sunt absentes ex munere: et ad validam Consilii decisionem quinque saltem ipsius membra adesse necesse est. Si quinque

Consultores invitari non possint,
vel invitati adesse non valeant,
Praelatus cum praesentibus
aliquem vel aliquos designare ex
Congressistis possunt, qui
absentes pro illa vice substituant.

§ 2. Pro aliis vero quaestionibus
Consilium competens est eiusdem
Consilii Generalis Commissio
permanens.

140. § 1. Munera Consilii Generalis
hac ratione provideri debent:
Praelatus statim ac sua electio a
Romano Pontifice confirmata fuerit
informationes, quibus in Domino
egere censeat, accurate colligit
indeque per ordinem singillatim
nomina candidatorum ad diversa
munera Congressui proponit.
Proposito a Prelato unoquoque
 nomine, Congressus, ad normam
 iuris universalis, suffragium

secretum fert. Si propositum nomen a Congressu non probetur, aliud usque ad optatum suffragationis exitum proponere Praelatus debet.

§ 2. Octavo quoque anno, Praelato excepto, munera regiminis generalis omnia et singula Congressus revisioni, eadem servata ratione, subiicienda sunt. Possunt iidem ad idem aliudve munus generale absque limitatione eligi. Magni tamen interest ut ex regula aliqua nova membra ad Consilium Generale designentur.

141. Vacante, qualibet canonica ratione, Consultoris alicuius munere, Praelatus ad Consultoris munus Consilio Generali candidatum proponit, quod suo secreto suffragio, ipsum, eadem

ratione ac in Congressu Generali,
acceptare vel reiicere poterit. Hac
occasione Praelato liberum
relinquitur, auditio Consilio, munera
aliqua Consultoribus adnexa, si
opportunum videatur, inter
Consultores mutare.

142. Secretarius Generalis,
Sacerdos Secretarius Centralis et
Administrator Generalis debent
esse membra Congressus. Ad
cetera munera Consilii Generalis
tantummodo habiles sunt
Praelatura fideles de quibus in n.
13. Prae aliis debent prudentia,
cultura et Operi Dei devotione
fulgere.

143. Licet munus ad octo annos
perduret, possunt nihilominus
Consultores ob iustas causas et
quoties bonum maius Praelatura requirat, a Praelato, ceteris auditis,

removeri. Liberum quoque sit omnibus muneri renuntiare, verum renuntiatio effectum nullum habeat donec a Praelato admittatur.

144. § 1. Inter Consultores primus est Secretarius Generalis. Est semper sacerdos, post Praelatum venit, si Vicarius auxiliaris non adsit, eumque absentem vel quocumque modo impeditum supplet. Praelatum praeterea specialiter adiuvat tum in iis quae ad regimen et incepta universae Praelatura, tum in iis quae ad res oeconomicas attinent, sed illis tantum facultatibus gaudet, quas vel habitualiter vel ad casum Praelatus delegaverit.

§ 2. Secretarius Generalis ad criteria, mentem et praxim Praelati, in quantum fieri possit, negotia

gerat atque expediat: nihil proinde eorum, quae a Praelato gesta vel praescripta sunt, innovare valeat, sed semper Praelato et Consilio erit quam maxime fidelis.

§ 3. Eius insuper est labores inter membra Consilii distribuere, ab eisque fidelem muneric adimpletionem exigere.

145. § 1. Ut Praelato adiumentum specialiter praestet in moderanda Sectione mulierum Operis Dei (cfr. n. 4 § 3), est Vicarius, qui Sacerdos Secretarius Centralis nuncupatur.

§ 2. Post Secretarium Generalem venit et illis facultatibus gaudet, quas vel habitualiter vel ad casum Praelatus delegaverit. Debet esse quadraginta saltem annos natus.

146. § 1. Sectio mulierum regitur a Praelato cum Vicario auxiliari, si

adsit, Vicario Secretario Generali,
Vicario Secretario Centrali et
Consilio Centrali, quod
Assessoratus Centralis appellatur,
et eundem locum habet in
Sectione mulierum ac Consilium
Generale in Sectione virorum.

§ 2. Assessoratus Centralis constat
e Secretaria Centrali, Secretaria
Assessoratus, tribus saltem
Vicesecretariis, una saltem
Delegata cuiusque Regionis,
Studiorum Praefecta, Praefecta
Auxiliarium et Procuratrice Centrali.

§ 3. Ad munera Assessoratus
Centralis nominat Praelatus in
Congressu mulierum, eadem
ratione ac in Congressu virorum
vocat ad munera Consilii Generalis.
Secretaria Centralis et Procuratrix
Centralis seligantur inter
Congressistas; ad alia munera

Assessoratus vocentur Numerariae de quibus in n. 13.

147. § 1. Pro quaestionibus oeconomicis, Praelato assistit Consilium ab ipso nominatum, quod vocatur Consultatio Technica cuique praeest Praelatus vel, eius delegatione, Administrator Generalis.

§ 2. Rei oeconomiae rationes, saltem semel in anno, ab Administratore Generali subsignatae, Praelato eiusque Consilio sunt exhibendae.

§ 3. Consilium simile habetur pro quaestionibus oeconomicis Sectionis mulierum.

148. § 1. Quin ratione muneris Consilium Generale ingrediantur, adsunt etiam Procurator seu Agens precum, qui debet esse semper

sacerdos, qui que Praelaturam apud Sanctam Sedem ex delegatione habituali Praelati repreäsentat; necnon Sacerdos Rerum Spiritualium Praefectus, qui directioni spirituali communi omnium Praelaturaे fidelium, sub ductu Praelati et Consilii, praeponitur.

§ 2. In cura spirituali Aggregatis et Supernumerariis Societatis Sacerdotalis Sanctae Crucis praestanda eius Praesidem Generalem Praefectus adiuvat, iuxta facultates habitualiter vel ad casum ipsi a Praeside delegatas.

§ 3. Procurator et Praefectus a Praelato, audito Consilio, ad octo annos nominantur.

149. § 1. Vacante munere Praelati, regimen tenet Vicarius auxiliaris, si sit; aliter Secretarius Generalis vel,

post eum, Vicarius Secretarius Centralis; iisque omnibus deficientibus, sacerdos Congressista maiore suffragiorum numero ab iis designatus, quibus ius est constituendi Commissionem permanentem Consilii Generalis.

§ 2. Qui regimen assumit, tenetur obligationibus et gaudet potestate Praelati, iis exclusis quae ex rei natura vel iure Praelaturaee excipiuntur. Congressum Generalem electivum convocare tenetur intra mensem a muneris vacatione, ita ut intra tres menses ab eadem vacatione celebretur, aut, si maiore de causa intra statutum tempus coadunari nequeat, statim ac causa impediens cessaverit.

§ 3. Vacante munere Praelati, qui muneribus funguntur regiminis, tum generalis Praelaturaे tum circumscriptionum, in exercitio suorum munerum pergunta, donec, post novum electum Praelatum, in ipsis confirmentur vel substituantur.

§ 4. Praelato impedito, iuxta normas in § 1 statutas procedendum est; si vero, in gravioribus rerum adjunctis, eadem servari nequeant, coadunentur membra Consilii Generalis quae id facere valeant, sub moderatione dignioris, et sacerdotem quoad fieri possit membrum Congressus designent, qui regimen Praelaturaे ad interim assumat.

CAPUT III

DE REGIMINE REGIONALI ET LOCALI

150. Praelati de consensu sui Consilii est circumscriptiones regionales, quae vocantur Regiones vel Quasi-Regiones, erigere, mutare, aliter definire, et etiam supprimere.

151. § 1. Regimini uniuscuiusque Regionis praeponitur Vicarius, qui Consiliarius Regionalis nuncupatur, quemque nominat Praelatus cum voto deliberativo sui Consilii; Consiliario assistit Consilium, quod vocatur Commissio Regionalis, constans membris usque ad duodecim, designatis inter Praelatura fideles de quibus in n. 13 pariterque nominatis a Praelato auditio suo Consilio, cuius consensus requiritur in casibus de quibus in nn. 157 § 1 et 159.

§ 2. Inter membra Commissionis peculiarem locum obtinet Defensor, cuius munus est adimpletionem normarum huius Codicis fovere.

152. § 1. Quando non sint omnia elementa necessaria ad novas Regiones constituendas, possunt etiam Quasi-Regiones a Praelato, cum voto deliberativo sui Consilii, erigi. Eas moderantur Vicarii, qui Vicariis Regionalibus iure aequiparantur.

§ 2. Potest etiam Praelatus, auditio suo Consilio, Delegationes erigere directe a se dependentes, Vicario delegato conferens facultates quas, iuxta casus, intra limites tamen facultatum Consiliariorum Regionalium, committendas censuerit.

153. Ad meliorem curam
exercendam laboris apostolici in
aliqua circumscriptione, Praelatus,
audito suo Consilio eisque quorum
intersit, erigere potest
Delegationes a Commissione
eiusdem circumscriptionis
dependentes, quarum unicuique
praeponatur Vicarius delegatus,
cum proprio Consilio, opportunis
facultatibus praeditus.

154. Ipso facto erectionis,
Regiones, Quasi-Regiones et
Delegationes a Praelato
dependentes iuridicam adquirunt
personalitatem. Delegationes in
circumscriptione regionali
constitutae donari possunt
personalitate iuridica in erectionis
decreto.

155. Circumscriptiones
personalitate iuridica gaudentes,

de quibus in n. 154, quoad negotia iuridica et, in genere, quoad quaestiones omnes, repraesentantur, praeterquam a Praelato eiusque delegatis, tantummodo a respectivis Vicariis, qui agere possunt per se vel per alios opportuno mandato praeditos.

156. § 1. Munera regionalia conferuntur a Praelato, auditio Consilio, exceptis tamen Consiliario, Sacerdote Secretario Regionis et Administratore Regionali, qui nominari debent ad normam nn. 151, 157 § 1 et 159, et durant ad quinquennium, nisi pro omnibus vel pro aliquibus Commissionis membris tempus in munere ad octo annos prorogetur. Pro Delegatis autem Regionalibus valet praescriptum n. 140 §§ 1 et 2.

§ 2. Ad munera Commissionis in Quasi-Regionibus et Delegationibus vocat Praelatus, audito suo Consilio.

157. § 1. In singulis Regionibus, nomine et vice Praelati semperque ad ipsius mentem, respectivus Vicarius Consiliarius Regionalis cum alio sacerdote, qui Sacerdos Secretarius Regionalis vocatur, nominato a Praelato cum voto deliberativo sui Consilii et audito Assessoratu Centrali, Sectionem mulierum moderantur, una cum Consilio regionali mulierum, quod Assessoratus Regionalis appellatur et eundem locum habet in Sectione mulierum ac Commissio Regionalis in virorum Sectione.

§ 2. Assessoratus Regionalis constare potest membris usque ad duodecim, selectis inter

Numerarias de quibus in n. 13;
nominatur a Praelato, auditio
Assessoratu Centrali, cuius
consensus requiritur pro
muneribus Secretariae Regionalis
et Procuratricis Regionalis.

§ 3. Ad munera Assessoratus in
Quasi-Regionibus et
Delegationibus vocat Praelatus,
auditio Assessoratu Centrali.

158. Si quando in aliqua Regione
impedimentum obstiterit, quod
impossibilem reddat cum Praelato
eiusque Consilio
communicationem et, perdurante
hac impossibilitate, defuerit
aliquod Commissionis membrum,
ad eius munus ipsa Commissio
alium Numerarium per maiorem
suffragiorum partem eligit. Cum
autem plus quam tria
Commissionis membra defuerint

vel cum ipsa Commissio, expleto tempore sui mandati, renovanda sit, Numerarii ad munera vocabuntur maioritate item suffragiorum a speciali coadunatione constituta ex omnibus Regionis Congressistis non impeditis omnibusque membris Commissionis, cui coadunationi praeerit Congressista ordine praecedentiae senior. Quodsi, quavis de causa, tres saltem Congressistae coadunationi adesse non potuerint, vocandi erunt etiam tres Numerarii ex iis de quibus in n. 13, ordine praecedentiae seniores Regionis, non impediti: absentibus Congressistis, praeerit ordine item praecedentiae senior inter praesentes. Paritatem suffragiorum dirimet praeses coadunationis.

159. § 1. In unaquaque Regione, pro rebus oeconomicis, Vicario Regionali assistit Consilium oeconomicum, seu Consultatio Technica, cuius membra ab eodem Vicario designantur, cuique praeest Administrator Regionalis, a Praelato nominatus cum voto deliberativo proprii Consilii.

§ 2. Consultatio similis habetur pro quaestionibus oeconomicis Sectionis mulierum.

160. In unaquaque circumscriptione, quin ratione muneris ad Commissionem pertineat, est Sacerdos Rerum Spiritualium Praefectus Regionalis, ad vitam spiritualem omnium Praelatura fidelium sub ductu Consiliarii fovendam. Consiliario insuper adiumentum praestat in cura spirituali Aggregatis et

Supernumerariis Societatis
Sacerdotalis Sanctae Crucis danda,
iuxta facultates habitualiter vel ad
casum ipsi a Consiliario delegatas.
A Praelato, auditis Consiliario et
Defensore Regionis, ad
quinquennium nominatur.

161. § 1. In singulis
circumscriptionibus Centra
erigantur, ad normam n. 177.

§ 2. Regimen locale constituitur a
Directore cum proprio Consilio.
Munera sunt ad triennium, et
conferuntur a Consiliario, audito
suo Consilio.

§ 3. Conceptus Centri, hoc in
Codice, potius personalis est quam
territorialis, et potius regionalis
quam localis.

§ 4. Ut apta habeatur Praelatura
fidelium cura, ad idem Centrum

adscribi possunt fideles, vel etiam fidelium Coetus, qui sive in eadem civitate sive in diversis civitatibus vel dioecesibus commorentur.

§ 5. Sunt proinde in Praelatura Centra autonoma et Centra ab aliis dependentia, quia adhuc canonice non sunt erecta.

CAPUT IV

DE ADUNATIONIBUS REGIONALIBUS

162. Ad impensiorem formationem fidelium Praelaturaet ad meliorem evolutionem actionis apostolicae, decimo quoque anno, in singulis Regionibus, Adunationes de more celebrentur, in quibus transactae periodi experientiae habitae perpendantur.

163. Praeter Adunationes ordinarias, possunt etiam extraordinariae celebrari, in una vel in pluribus circumscriptionibus, quoties Praelatus, auditis Consilio Generali et Commissione Regionali, id expedire duxerit.

164. Adunationem, de mandato Praelati, convocat Vicarius circumscriptionis designans locum et tempus sessionis, tribus saltem mensibus ante eiusdem celebrationem.

165. Adunationibus praesunt Praelatus vel eius delegatus, cui assistunt Vicarius et Delegatus circumscriptionis. A secretis est iunior laicus praesens.

166. § 1. Adunationi cuiusque circumscriptionis interesse debent:

1º omnes qui in Commissione aliquo munere funguntur, vel functi sunt;

2º omnes Congressistae circumscriptioni adscripti;

3º omnes eiusdem Regionis sacerdotes aliquique fideles Praelaturaे, qui cuncti inter eos de quibus in n. 13 adnumerentur;

4º Directores Centrorum Studiorum;

5º item, a Praelato designati, Directores locales.

§ 2. Vocari etiam possunt ad Adunationem alii Praelaturaे fideles, diversis in materiis periti, ut eidem intersint qua collaboratores.

167. § 1. Fovenda est quam maxima omnium Praelaturaе

fidelium participatio in Adunationibus, requirendo eorum communicationes, notulas de experientiis habitis aliaque id genus.

§ 2. Eadem de causa, si adiuncta id suadeant, haberi queunt plures coetus diversis in sedibus, quo maior harum Adunationum efficacitas obtineatur.

§ 3. Notae vel schedae de experientiis habitis postulari quoque possunt ab Operis Dei Cooperatoribus, etiam non catholicis, qui suggestiones praebeant pro studio thematum laboris.

168. Omnes ad Adunationem convocati, mense saltem ante eiusdem celebrationem, mittant ad secretarium notas, schedas, animadversiones, etc., quas

proponere conveniens eis videatur; ex ipsis autem atque ex omnibus propositionibus Adunationi transmissis (n. 167), commissio, a praeside nominata, elenchum quaestionum iis qui intersint submittendarum conficiat.

169. Conclusiones Adunationis vim praeceptivam non habent quousque adprobationem receperint Praelati, auditio suo Consilio, nisi ex rei natura votum deliberativum ipsius Consilii requiratur. Ipse Praelatus oportunas etiam feret instructiones per organa directionis ordinaria.

170. Adunationes Sectionis mulierum celebrentur, congrua congruis referendo, iuxta normas in n. 162 et sequentibus traditas.

CAPUT V

DE RELATIONIBUS CUM EPISCOPIS DIOECESANIS

171. Praelatura Operis Dei immediate et directe subiicitur Sanctae Sedi, quae eius spiritum et finem probavit et eius quoque regimen ac disciplinam tuetur et promovet in bonum Ecclesiae universae.

172. § 1. Cuncti Praelaturaे christifideles tenentur humiliter Romano Pontifici in omnibus oboedire: haec oboediendi obligatio fideles omnes forti ac dulci vinculo obstringit.

§ 2. Ordinariis quoque locorum subiiciuntur ad normam iuris universalis, eadem ratione ac ceteri catholici in propria dioecesi, iuxta praescripta huius Codicis.

173. § 1. Praelati est sollicite exsecutioni mandare omnia decreta, rescripta aliasque dispositiones Sanctae Sedis quae Praelaturam respiciant, itemque eidem Sanctae Sedi oportunas relationes praebere, ad normam iuris, de statu Praelatura de que eiusdem apostolica activitate.

§ 2. Ipse Praelatus curabit, etiam quia spiritus Operis Dei maximo amore filialem unionem cum Romano Pontifice, Christi Vicario, colit, ut eiusdem Magisterii documenta et acta universam Ecclesiam respicientia ab omnibus Praelatura fidelibus accurate cognoscantur, utque eorum doctrinam ipsi diffundant.

174. § 1. Universus labor apostolicus quem Praelatura, iuxta propriam naturam propriumque

finem, exsequitur, ad bonum singularum Ecclesiarum localium confert, atque Praelatura debitas cum Auctoritate ecclesiastica territoriali relationes semper colit.

§ 2. Curet praeterea Praelatus ut, singulis in circumscriptionibus, Vicarius competens, per se vel per alios eiusdem Vicarii nomine, habituales relationes servet cum Episcopis in quorum dioecesibus Praelatura christifideles resideant, et praesertim ut frequenter colloquatur cum illis Episcopis locorum in quibus Opus Dei Centra erecta habet, necnon cum iis qui muneribus directivis funguntur in respectiva Conferentia Episcopali, ad illas indicationes ab iisdem Episcopis suscipiendas, quas Praelatura fideles filiorum animo in praxim deducant (cfr. n. 176).

175. Praeter orationes quas pro Romano Pontifice et Episcopo diocesano eorumque intentionibus quotidie Praelatura fideles recitare tenentur, maximam eis reverentiam et amorem demonstrabunt, quae etiam impense apud omnes fovere contendant.

176. Singulis in circumscriptionibus, auctoritates Praelatura curent ut eiusdem fideles bene cognoscant normas directivas pastorales a competenti ecclesiastica Auctoritate territoriali, nempe a Conferentia Episcopali, ab Episcopo dioecesano, etc., statutas, ut unusquisque, iuxta propria adiuncta personalia, familiaria et professionalia, eas ad effectum deducere et in ipsis cooperari valeat.

177. § 1. Ut labor apostolicus Praelatura in aliqua dioecesi incipiat, mediante canonica erectione primi Centri, ex quo exerceri possit apostolatus collectivus, debet prius informari loci Ordinarius, cuius venia requiritur, melius scripto data.

§ 2. Quoties laboris progressus aliorum Centrorum erectionem in dioecesi suadeat, procedendum semper est ad normam paragraphi praecedentis.

§ 3. Simplex mutatio domicilii alicuius Centri Praelatura, intra terminos eiusdem civitatis, si Centrum non habeat adnexam ecclesiam, communicari debet in scriptis loci Ordinario, etsi novam veniam non requirat.

178. § 1. Erectio Centri secum fert potestatem erigendi aliud Centrum

pro mulieribus fidelibus
Praelaturaे Administrationi prioris
Centri addictis, ita ut de iure et de
facto duo sint Centra in
unoquoque Operis Dei domicilio
(cfr. n. 8 § 2).

§ 2. Secum fert pariter facultatem
oratorium pro usu fidelium
Praelaturaे aliorumque in
unoquoque Centro ad normam
iuris habendi, ibique SS.mum
Sacramentum asservandi atque
functiones pro labore apostolico
opportunas peragendi. In oratoriis
sollemnis Sanctissimi Sacramenti
expositio nocte primam feriam
sextam uniuscuiusque mensis
praecedenti fieri saltem debet.

§ 3. Concedere potest Ordinarius
Praelaturaे ut sacerdotes, iusta de
causa, bis in die, immo, necessitate
pastorali id postulante, etiam ter in

diebus dominicis et festis de
praecepto Sanctam Missam
celebrent, ita ut non solum
fidelium Praelaturaे
necessitatibus, sed etiam aliorum
dioecesis fidelium, dum possibile
sit, satis faciant.

179. Episcopus dioecesanus ius
habet visitandi singula Centra
Praelaturaे canonice erecta (cfr. n.
177) in iis quae ad ecclesiam,
sacrarium et sedem ad
sacramentum Paenitentiae
pertinent.

180. Ad erigendas ecclesias
Praelaturaе vel, si res ferat, ad
eidem committendas ecclesias in
dioecesi iam exsistentes, fiat
singulis in casibus opportuna
conventio, ad normam iuris, inter
Episcopum dioecesanum et
Praelatum vel competentem

Vicarium Regionalem. Iis in ecclesiis, una cum normis in unaquaque conventione statutis, servabuntur dispositiones generales dioecesis ecclesias saeculares respicientes.

TITULUS V

DE STABILITATE ET VI HUIUS CODICIS

181. § 1. Hic Codex fundamentum est Praelaturaे Operis Dei. Ideo sanctae eius normae habeantur, inviolabiles, perpetuae, unique Sanctae Sedi reservatae tam quoad mutationem quam quoad novorum praceptorum inductionem.

§ 2. Tantummodo mutationem alicuius Codicis praescripti, seu in eius corpus aliquam innovationem, aut denique temporariam vel

perpetuam alicuius normae
suspensionem vel expunctionem a
Sancta Sede poscere valet
Congressus Generalis Praelaturaे,
dummodo hic certitudinem habeat
de necessitate huius mutationis,
innovationis, suspensionis vel
expunctionis.

§ 3. Ut haec certitudo iuridice
exsistat, si agatur de textus
expunctione, innovatione vel
indefinita suspensione, requiritur
diuturnum experimentum, duorum
ordinariorum Congressuum
Generalium auctoritate
confirmatum, quod tertio ordinario
Congressui Generali subiiciatur et
duabus saltem ex tribus
suffragiorum partibus
comprobetur.

§ 4. Si agatur vero de temporaria
alicuius Codicis praescripti

suspensione, Praelatus, cum voto deliberativo unius tantummodo Congressus Generalis, a Sancta Sede eam exposcere valet: requiritur tamen ut plane Sanctae Sedi manifestetur tempus ad quod postulata suspensio est protrahenda.

182. § 1. Auctoritates Praelaturaे omnibus modis Codicis applicationem fovere, ipsamque prudenter et efficaciter exigere tenentur, scientes illum medium esse certum sanctificationis fidelibus Praelaturaे: quapropter adversus ipsum Codicem nec consuetudo aliqua, nec desuetudo, praevalere umquam poterunt.

§ 2. Facultas dispensandi ab adimpletione disciplinari Codicis, in his quae dispensari valent et non manent Sanctae Sedi reservata,

competit tantummodo Praelato cum voto consultivo sui Consilii, si de rebus magni momenti agatur, vel dispensatio universae Praelatura sit concedenda: secus, sufficit decretum Vicarii Regionalis, de consensu proprii Consilii.

183. § 1. Praescripta Codicis quae leges divinas vel ecclesiasticas referunt, propriam quam ex se habent obligationem retinent.

§ 2. Codicis praescripta, quae regimen spectant; item, quae definiunt regiminis necessarias functiones aut munera quibus exercentur, quoad nempe ipsorum cardinales normas; pariterque praescripta quae naturam et finem Praelatura statuunt et consecrant, in conscientia, pro gravitate materiae, obligant.

§ 3. Praescripta denique mere disciplinaria vel ascetica, quae sub praecedentibus paragraphis huius numeri non cadunt, per se sub reatu culpae directo non obligant. Insuper, quaelibet ex ipsis, vel minimis, ex formali contemptu violare, peccatum est; quod si transgressio ex ratione vel fine non recto fiat, vel ad scandalum moveat, peccatum contra respondentes virtutes secum fert.

184. Praelati cum voto deliberativo sui Consilii est illa omnia definire quae ad practicam huius Codicis interpretationem, applicationem et adimptionem spectant.

185. Quae de viris hoc in Codice statuuntur, etsi masculino vocabulo expressa, valent etiam pari iure de mulieribus, nisi ex contextu sermonis vel ex rei natura

aliud constet aut explicite specialia praescripta ferantur.

DISPOSITIONES FINALES

1. Quae ad haec usque tempora ab Apostolica Sede in favorem Operis Dei concessa, declarata vel approbata sunt, integra manent, quatenus cum eius regimine iuridico Praelatura personalis componuntur. Pariter vim suam retinet venia ad haec usque tempora concessa a locorum Ordinariis, ut Operis Dei Centra canonice erigantur necnon successivus actus erectionis.

2. Hic Codex, quoad omnes fideles Operi Dei iam incorporatos, tum sacerdotes tum laicos, necnon quoad sacerdotes Aggregatos et Supernumerarios Societatis Sacerdotalis Sanctae Crucis, vim

exserere incipiet a die 8 decembris
an. 1982.

Hi omnes iisdem obligationibus
tenantur et eadem servant iura,
quae habebant in regimine iuridico
praecedenti, nisi aliud expresse
statuant huius Codicis
praescriptiones vel de iis agatur
quae ex normis novo hoc iure
abrogatis proveniebant.

---

pdf | document generated automatically
from [https://opusdei.org/zht/article/
zhu-ye-tuan-de-fa-gui/](https://opusdei.org/zht/article/zhu-ye-tuan-de-fa-gui/) (2025年7月23日)